

Scientia Sanctorum

Collecta Ex Meditationibus Ludovici De Ponte, Joannis Busaei, Joan. Suffren, Juliani Hayneufve, Et Antonii Gaudier, &c. E Societate Jesu, In Dominicis, Festa & ferias totius Anni digesta. Cum Indicibus duobus. I. In singulos dies. II. Ad Exercitia Spiritualia

Puente, Luis de la

Dilingæ, 1685

V. Pars Meditat. De Resurrectione, & sequentibus mysteriis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60588](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60588)

PARS QUINTA
MEDITATIONVM
DE RESVRRECTIONE

*Christi, & consequentibus
mysterijs.*

INTRODVCTIO

V. PARTIS.

De Scopo Vie Vnitivæ.

MEDITATIONES *Vie Vnitivæ* finem
seu scopum habent *Vnitionem* cum
Deo, de qua S. Apostolus: *Qui ad-* 1. Cor. 6.
haeret Deo, unus Spiritus est cum eo.

Et quamvis hæc propriè *perfectorum* sit, ta-
men ad eam etiam *incipientes* ac *tirones* suo mo-
do aspirare debent. Quod uti faciliùs intelliga-
tur, sciendum est *unitionem* tribus præcipuè
modis fieri. 1. *Intellectu*: 2. *Voluntate*. 3. *Vita* ac
moribus ipsis. *Intellectu* fit, cum Deum intra
nos ipsos portamus, memoriâ nostrâ quasi ho-
spitio illum excipiendo, eumque cognitione
plena atque integra percipiendo, ut paulatim
intellectus noster fiat viva quædam imago at-
que exemplar vivum ipsius Dei, in quem *reve-*
lata facie transformemur tanquam à Domini Spi-
ritu,

2. Cor. 3. *ritu, & addidit speculantes, ut intelligamus hanc transformationem per meditationem præcipuè fieri, conando, ut ea quotidie in nobis clarior, atque perfectior evadat. 2. Voluntate fit ista unitio, cum illa à seipsa egrediens, bonitatem intellectu cognitam amplectitur, eam amando, in eâ sibi complacendo, & quam conjunctissimè fieri poterit, eadem perfruendo; prout in magno illo mandato (Diliges Dominum Deum, ex toto corde, anima, mente, viribus) indicatur, omnes videlicet affectiones, desideria, atque intentiones in eum trahendo, atque transferendo. Ex quo varij affectus sequi solent, quales sunt isti, 1. admiratio tantæ majestatis & perfectio- num ejus, 2. gaudium, eò quòd Deus tam excellens sit, & tanta faciat. 3. laus & gratiarum actio pro tot donis; cum desiderio eum viden- di, possidendi, honorandi, eique obediendi, optando ut omnes illum agnoscant, ament, il- lique serviant. 4. Zelus fervens divinæ gloriæ & salutis animarum. 5. Fiducia de ejus boni- tate, providentia; unà cum timore non illo ser- vili (quem *charitas foràs mittit*) sed filiali, ve- rendo ne ab eo unquam separetur, aut quid committat, unde justè tanta majestas offenda- tur; dolendo etiam de peccatis omnibus, qui- bus justam ejus offensionem olim potuit incur- risse. 3. Unitio est similitudo quædam in vi- ta & moribus, fundata in perfecta conformi- tate voluntatis humanæ cum divinâ, in omni- bus, tam prosperis, quàm adversis: Ex quâ ori-*

ori-

orsitur exercitatio virtutum omnium ad Christianam perfectionem spectantium, quibus homo Deo assimilatur, dicente Domino: *Estote perfecti sicut & Pater vester cœlestis perfectus est.* Mass. 5
 Unde etiam sequitur illud S. Apostoli, ut *speculantes gloriam Dei per meditationem transformemur in eandem imaginem transentes à claritate cognitionis ad claritatem affectus, ac imitationem virtutum, donec ille Deus Deorum clarè tandem à nobis videatur in Sion.* 1. Cor. 3. Ps. 27. 83.

Et quoniam cogitationis Dei in hac vitâ modus (sicut rerum spiritualium Magistri docent) duplex est: *unus speculativus*, procedens à naturali intellectus nostri lumine, per fidem illustrato, meditando Dei ipsius perfectiones, adhibito duplici speculo, creaturarum scilicet, ac S. Scripturæ, quibus in hac vitâ ad cognitionem juvamus: *alter practicus*, procedens à supremo dono Spiritus S. quæ *Sapientia* dicitur, quasi sapida scientia, ut in introduct. partis. 4. dictum est, fundaturque in experiencijs admirandis, quas nos ipsi in animabus nostris quotidie sentimus ex illustrationibus cœlestibus, & affectibus internis charitatis & amoris Dei, quibus aliquando *gustamus ac videmus* etiam in hac vita, quam *suavis sit Dominus* comprehendendo & experientia quasi palpando, *quæ sit latitudo charitatis, longitudo æternitatis, sublimitas divinæ essentia, ac profundum sapientia Dei, quem nos se, consummata iustitia est, & radix immortalitatis*: quia vita immortalis ex æterni Dei cognitione

S. Th. 2.
2.
S. Dion.
S. Bern.
Bonav.
Gerson.

Ps. 33.
Ephes. 5.
Sap. 10.

tione & virtutum illius imitatione procedit: quæ quidem cognitio optimè eam experiendo addiscitur, sicut dulcedo mellis, aut vini efficacia nunquam melius certiusque cognoscitur, quam si deliberetur, atque gustetur. Ideoque optare
 S. Th. 2. possimus (teste D. Thoma) Dei *voluntatem bonam, beneplacentem ac perfectam* cognoscere, *Rom. 11* ne ab eâ unquam deflectamus.

Hinc cognoscitur quis sit finis principalis Medit. 5. & 6. part. scilicet prima Dei cognitio, ut secundam assequamur ac fruamur unitione bonitatis & voluntatis ejus. Et quamvis *Contemplationis*, præcipuus *scopus* sit ipsa divinitas, atque infinitæ perfectiones Dei, cum quo homo unus spiritus efficitur, ad eam tamen etiam spectant mysteria humanitatis, atque In-
 Ioa. 17. carnationis Filij Dei, ipsomet testante, *hanc esse vitam eternam, ut cognoscamus Deum verum, & vivum, & quem ille misit, Jesum Christum, qui & delicias spirituales in sacrae humanitatis suæ*
 Ioa. 10. *cognitione constituit, dicens: Ego qua homo sum ostium, per quod ingredi licet ad Deum: per me si quis introierit, vera fide credens in me & in Patrem, salvabitur, & ingredietur, & egredietur à mysterijs humanitatis ad altissima secreta supremæ divinitatis, & pasqua inveniet spiritualis devotionis ad animæ refectionem, &c.*

Et quoniam Christus duplicem vitam traduxit, unam mortalem & patibilem; alteram immortalem & impatibilem; Meditationes quintæ partis

partis (quæ sunt de vita ejus gloriosa) propriè
pertinent ad perfectos, qui Christum norunt non
secundùm carnem patibilem, sed secundùm spiri- 1. Cor. 5.
tum glorificatum.

MEDITATIO PRIMA.

Descensus Animæ Christi ad in-
feros.

PUNCTUM PRIMUM.

ERat limbus locus in inferioribus terræ par-
tibus, unde etiam vocatur infernus, in quo
detinebantur animæ omnium justorum jam
purgatæ, expectantes redemptionem per Chri-
stum : quarum erat occupatio desideria illius
ardentissima, qualia fuerunt Prophetarum in
hac vita, imo & multo ferventiora, & ita dice-
bant : *Ostende nobis, Domine, misericordi-
am tuam, & salutare tuum da nobis, & simi-
les voces* : quos Joannes Baptista ante Chri-
stum defunctus, spe solatus fuerat adventan-
tis Salvatoris, ad ipsos liberandos. In quo etiam
præcursoris munus exhibuit. Cogitabo simi-
liter me ipsum in hoc corpore, tanquam carce-
re detentum, cupiãque dissolvi, & esse cum
Christo, ingemiscens cum Divo Paulo : *Infelix
ëgo homo, quis me liberabit de corpore mortis hu-
jus ? & cum Davide : Fuerunt mihi lachrymæ
meæ panes die ac nocte : dum dicitur mihi : ubi*
L 2 est

Limbus
quid.

Suspiria.
Ps. 8. 48.

Docu-
mentum.

Rom. 7.
24.
Ps. 41. 4.
14. 18.

est Deus tuus? & Educ de custodia animam meam, ad confitendum tibi.

PUNCTUM II.

Christi descendentis ad limbum,
1.
Charitas
Zach. 9.
11.
2.
Humilitas.
Ephes.
4. 9.
Luc. 14.
11.

AD hunc limbum descendit anima Christi, statim ac in cruce expiravit, unita hypostaticè Verbo, sicut & corpus in cruce mansit unitum. Poterat absque personali suo descensu liberare illas animas, vel solo verbo, ut Lazarum ex monumento, vel per Angelos; at quæ bonitas illius est, & charitas, voluit per se id præstare, sicut scriptum erat: *Tu quoque in sanguine testamenti emisisti vinctos tuos de lacu, in quo non est aqua.* Sic etiam poterat salvare nos, absque descensu de cælo, sed non erat satis suæ charitati. Nec charitatis tantum fuit, sed humilitatis, eo se dimittere, ut non ad terram solum homo factus descenderet, sed etiam ad inferiores partes terra, ut ait Paulus: unde meruit ascendere super omnes cælos, quia, *qui se humiliat, exaltabitur.*

PUNCTUM III.

Descensus qualis.
Ps. 23.
10.
Christus est Dominus

Descensus iste fuit gloriosissimus cum magno Angelorum comitatu, qui cogitari possunt præeuntes dixisse infernalibus potestatibus: *Attollite portas, & introibit Rex gloriae quærentibus, Quis est iste Rex gloria: respondisse: Dominus fortis est potens, Dominus potens in pralio. Dominus virtutum, ipse est Rex gloria. Dominus est virtutum, quia omnes eminentissimi.*

mentissimè habuit, & exercuit: sed & virtutum virtutum
 cœlestium, qui sunt Angeli; nam ei omnia pa- *Ps. 106.*
 rent, cùm sit omnipotens. Ergo, *confiteamur* 15.

*Domino misericordia ejus, & mirabilia ejus fi-
 lijs hominum, quia contrivit portas areas, & ve-
 tēs ferreos confregit: ô! idem faciat in me, con-
 terendo & frangendo quidquid obstat in ani-
 mam meam ingressui, ut sunt peccata, pravæ-
 que affectiones, & consuetudines.*

PUNCTUM IV.

Quod ad ingressum suum, illuminaverit loci *Limbus*
 illius tenebras, & multò mirabilius animas *Christus*
 ipsas Justorum, impertiens illis claram visio- *illustra-*
 nem divinitatis, sicque illud implens de Sapien- *vit.*
 tia æterna dictum: *Penetrabo omnes inferiores Eccl. 2. 4.*
partes terra: & inspiciam omnes dormientes, &
illuminabo omnes sperantes in Domino, quantum
 illic gaudium? quales gratiarum actiones? per *Letitia*
 choros distributi Patriarchæ, Prophetæ, Sacer- *animarum*
 dotes, Reges, Martyres, & in his Innocentes ab
 Herode interfecti, obstupesciti tanta circa se
 bonorum affluentia, laudabant auctorem uno
 ore dicentes: *Dignus est Agnus qui occisus est, Apoc.*
accipere virtutem & divinitatem, & sapienti- 5. 12.
am, & fortitudinem, & honorem, & gloriam,
& benedictionem. Inter quos plausus sanctæ il- Letitia
 lius beatitudinis ipsa Christi anima mirificè ex- *animæ*
 ultavit, impletum videns promissum illud: *Christi.*
Pro eo quod laboravit, anima ejus videbit & sa- Ps. 53.
turabitur: ideo dispertiam ei plurimos, & for- 11.

aniv
309
tium dividet spolia pro eo quod tradidit in mortem animam suam. Et cum sceleratis reputatus est. O utinam sim ego ex spolijs Christi, ex ijs, quos ille eximit à potestate diaboli. Discam etiam hinc longanimis esse, sperando ut Sancti illi, quia tandem venit laborum finis, & interminabilis succedit requies.

PUNCTUM V.

Quam-
diu in
limbo
mansit.

Luc. 23.
43.

Purgato-
rij spo-
liatio.

Damna-
torum
rabies.

Confu-
sio Dæ-
monum.

Luc. 11.
21.

Col. 2. 15

Mansit Christus in limbo usque ad Resurrectionem suam, per horas circiter quadraginta. Interea advenit anima latronis boni, quam Christus beatificavit, juxta promissum: *Hodie mecum eris in Paradiso*, quin coram cœtu illo Sanctorum eum collaudavit de confessione sibi exhibita inter contumelias crucis: & Sancti ipsi valde ei propterea gratulati sunt. Deinde fit credibile, animas ex purgatorio liberatas à Christo fuisse, applicato sui sanguinis pretio, atque ad reliquos Sanctos, & beatos fuisse aggregatos.

Damnati sine solatio relictæ sunt, imo confusione affecti, quod medijs salutis uti noluisent, ac nominatim Judas, qui tam proximus Christo fuerat, & malus latro, qui etiam Christo illuserat.

Denique fremebant tartareæ potestates, cernentes se vinctas & impotentes ad resistendum, & tot spolia per annos ferè quinquies mille congregata unico momento sibi detrahi à fortiore superveniente: qui expoliatis principatus traxit

duxit confidenter, palam triumphans illos in semetipso.

MEDITATIO II.

De Resurrectione Christi.

PUNCTUM PRIMUM.

Non integris tribus diebus & noctibus distulit resurrectionem, sed secundum partem, quia acceleravit latificare suos mœstos de ejus morte, & mundum totum gloria sua illustrare. Vitæ tempus fuit dies, mortis verò fuit nox: *Exultavit ut gigas ad currendam viam, diei per triginta tres annos, noctis autem horis triginta sex. Festina, obsecro, animam meam tua gratia visitare,*

Resurrectionem, rectio Christi accelerata.

ps. 18. 6.

Circa noctem voluit mori, circa manè surgere, quia moriebatur propter delicta nostra, quæ tenebræ sunt: *resurgebat autem propter justificationem nostram, quæ est lux, utque luctum abstergeret, gaudium conciliaret. Ad vesperum demorabitur fletus, & ad matutinum lætitia.*

Cur nocte mortuus manè resurgit. Rom. 4. 25. Ps. 79. 6.

Egressa est ex limbo anima Christi cum infanti & numerofo illo comitatu mirificè læta, uturpans illud: *In baculo meo (crucis) transivi Jordanem (passionem) & nunc cum duabus turmis egredior. Cui accinebant turmæ. Cantemus Domino, gloriosè enim magnificatus est: e-*

Lætitiæ animæ Christi egredientis. Gen. 31. 10.

L 4 quum Exod. 15. 1.

quam & ascensorem deiecit in mare : fortitudo
mea, & laus mea Dominus.

PUNCTUM II.

1. **P**errexit anima Christi cum suis comitibus
ad sepulchrum, eisque ostendit corpus ex-
angue a lacerum, ut intelligerent quanti ipsos
fecisset : quo spectaculo obstupuerunt, & lau-
daverunt pariter suum Redemptorem.

2. Collegit Christus ministerio Angelorum om-
nem sanguinem per loca varia sparsum, & su-
Christi is venis reddidit : tum etiam capillos evulsos,
collectus ut dictum ejus in ipso quoque impleretur, *ca-*
Luc. 11. *pillus de capite vestro non peribit.*
18.

Transfi- Post hæc resumens anima corpus, unguenta,
guratio & pedorem omnem absterfit, & longè melius,
corporis quam in monte Thabor, illud immutavit : nam
resumpti primò animales imperfectiones dempsit, mor-
talitatem & paribilitatem, necnon ponderosi-
tatem ad ima : deiu charitate affecit præ qua-
vis creata luce, etiam solis : & emicabant præ-
cipuè illa quinque foramina fulgore mirifico :

Subtili- subtilitatem etiam contulit, quâ factum ut ex
sas. sepulchro clauso egrederetur, quemadmodum
nascens ex utero Virginis : nam & hæc fuit quæ-
dam nativitas, testante ipso æterno Patre de
AB. 13. hac die : *ego hodie genui te* : sicut in actis ex-
33. ponitur : nisi quod in priore natus est ad labo-
res, & humanis subiectus miserijs : in poste-
riore autem ad meram felicitatem & gloriam.
Quare jam gloriâ & honore coronatus grati-

as egit Patri, sic eum allocutus : *Convertisti* ps. 29. 12.
placitum meum in gaudium mihi : confodi-
sti saccum meum & circumdedisti me letitiâ, ut
cantet tibi gloria mea, & non compungar.

PUNCTUM III.

AD hujus actus celebritatem convenerunt Angelo-
rum oc-
Angeli magnâ frequentiâ, gratulantes rum oc-
Christo, ejusque triumphum celebrantes : nam curfus. 3.
sic illud Pauli intelligi potest : *Cum iterum in-* Hebr. 1.
truducit primogenitum in orbem terra, dicit : & 6.
adorent eum omnes Angeli ejus. Primò enim
introduxit Pater æternus Filium, quando in
Bethlehem natus est, punc secundò, quando
resurrexit. Atque ita Canticum illud Angeli
iterarunt. *Gloria in excelsis Deo, & in terra pax* Lus. 2.
hominibus bonæ voluntatis. Gratulemur igitur 14.
& nos : quia *hæc dies quam fecit Dominus, ex-* ps. 127.
ultemus, & lætemur in ea. 24.

PUNCTUM IV.

Voluit Christus glorificationem corporis Sancto-
rum
cum alijs communicare, quorum monu-
menta in ipsius morte fuerunt aperta. Id fecit quorū-
pro bonitate sua, quæ avebat se alijs quoque dam an-
communicare. Deinde, ut in eo nos confirme- ticipa-
mur, in spem similis gloriæ participandæ. Præ- tur re-
terea, ut adumbraret resurrectionem spiritua- surrectio
lem nostram : *Vt quomodo Christus resurrexit* Docu-
à mortuis per gloriam Patris, ita & nos in novi- menta.
tate vitæ ambulemus. Ac imprimis, uti Christus Rom. 6.
4.
L 5 resur- 1.

resurgens à mortuis jam non moritur, ita nos ad priora peccata non amplius revertamur : ut ille impatibilis resurrexit, ita nos passionibus pravis non simus obnoxij. Pro claritate corporis illius, ut intus illustremur ; pro agilitate, ut simus quàm promptissimi ad voluntatem Dei exequendam ; pro subtilitate, ut nihil terrenum nos retardet, quin ad cœlum penetremus, ibique sit conversatio nostra : atque ita glorificati corporis dotes ad animam pro hac etiam vita transferamus.

2. Sed considerandum, quòd illi tantum resurrexerunt, quorum sepulchra aperta fuerant in Christi morte, hoc est, qui Christi passione operante, consciências suas rite aperiunt confitendo, & dolore cordis scinduntur. Neque tunc omnes justi resurrexerunt, sed qui in morte illius, corde scissi sunt, ut illæ petræ ; nam *si compatimur, & conglorificabimur.*

Rom. 8.

17.

3. Licet etiam observare quòd qui resurgunt, alij quidem ligati institis, ut Lazarus ; alij, ut Christus, relicta sindone & sudario : illi sunt, qui non deposuerunt pravas affectiones, & impedimenta isti autem, *qui expoliantes veterem hominem cum actibus suis, induunt penitus novum, qui secundum Deum creatus est.*

Col. 3. 9.

MEDITATIO III.

Apparet Matri, & annuntiatur ab
Angelis Resurrectio.

PUNCTUM PRIMUM.

TRes manifestationis modi, 1. per Sanctos, Resur-
qui tunc simul resurrexerunt, & apparue-
runt multis in Jerusalem, ut habet Matth. testi-
ficantes Christi resurrectionem, & gloriam. 2. statur
Per Angelos ad sepulchrum. 3. Per seipsum, præ-
bens seipsum vivum in multis argumentis per di-
citer
es quadraginta, pro majore confirmatione & Matt.
solatio suorum, atque ad testatorem facien-
dam resurrectionem suam. 27. 53.
Ab. 1. 1.

Solet Deus se animæ manifestare similibus
modis, per viros sanctos, per Angelos, & per
seipsum, de quo ait: *Qui diligit me, diligetur* Ioan. 14.
à Patre meo, & ego diligam eum, & manifesta- 21.
bo ei meipsum.

PUNCTUM II.

Apparet primum Matri, ut certissimè cre-
denti, ita ardentissimè desideranti, & ex-
spectanti conspectum Filij, illudque usurpanti: I.
Apparet
Matri.
Exurge gloria mea, exurge psalterium & citha- Ps. 56. 9.
ra, hoc est, laus & gaudium meum: adest enim
dies tertia, & dixeris: exurgam diluculo.

In hac expectatione defixæ Matri apparet
Christus in omni claritate quam habebat, con-
fortans illius sensus, ut ferre possent illius ma-
jesta-

lestatem: impletumque in Virgine ex parte illud
 est: *Satiabor, cum apparuerit gloria tua.* Ineffabile est quod illa sensit: æstimari autem ex parte potest, eo quod *secundum multitudinem dolorum eius in corde suo consolationes divina lætificaverunt animam eius.* Quæ mutuo tunc dicta & acta, quis memoret? Haud dubiè sacra vulnera, quæ cor Matris perfoderant, suavissimis osculis demulsit, hauritque inde, quantum *in cor hominis non ascendit.*

1. Cor.

2. 9.

Insigni
 comita-
 tu.

Adfuere cum Christo tres chori, Angelorum unus, alter animarum Sanctarum, tertius Sanctorum resuscitatorum, qui gratulati sunt Virgini, & dignitatem à tali Filio, & de Resurrectione ejus gaudium, gratiasque egerunt pro obsequijs in vita mortali exhibitis, in quo fuisset cooperata redemptioni mundi. Excepit eos Virgo magno sensu lætitiæ, conspecto jam in ipsorum liberatione tam insigni fructu mortis Filij sui. Nec abs re credi potest multitudinem cœlestis exercitus Angelorum qui aderat, sicut nascenti Domino occinuerunt laudes apud pastores, ita resurgenti in hac corona, & congressu Filij cum Matre, similiter fecisse, decantantes illud: *Regina cœli lætare alleluja, &c.* nam & hanc antiphonam ab Angelis acceptam fuisse traditum est.

PUNCTUM III.

Sub idem tempus Magdalena & reliquæ mulieres venerunt ad monumentum, ut ungerent

gerent Jesum. In quibus laudanda est. 1. Obedientia legis, quia Sabbato quieverunt, licet maximè desiderarent quamprimum hoc officium præstare. 2. Diligentia: quia cùm adhuc tenebræ essent, dederunt se itineri, sexus alioqui timidus. Sic vult quæri Deus: *Qui manè vigilant ad me, invenient me*, & ante solis ortum colligi debebat manna. 3. Perseverantia in cæpto, licet euntibus offerret se difficultas: *Quis revolvat nobis lapidem ab ostio monumenti?* Et respondit Deus perseverantiæ illarum, revolutio lapide.

PUNCTUM IV.

Cum appellerent ad monumentum: *Angelus Domini descendit de cælo, & revolvit lapidem ab ostio monumenti, & sedebat super eum: erat autem aspectus ejus sicut fulgur, & vestimentum ejus sicut nix. Exterriti autem sunt custodes, & facti velut mortui. Sed mulieres idem Angelus confortavit: Nolite timere vos: timeant illi qui Christo adversantur, non vos qui ipsum quæritis. Veruntamen non est hic: surrexit enim sicut dixit. Venite, videte locum, ubi positus erat Dominus.*

Sumpto animo, mulieres ingressæ sunt cryptam, & consternatæ cùm hærent, quod in sepulchro, quod excavatum erat in petra, non invenissent corpus Jesu: *Ecce duo viri steterunt juxta illas. ad caput & pedes sepulchri in veste fulgenti: cùm timerent autem & declina-*

rens

rent vultum in terram, dixerunt ad illas: quid queritis viventem cum mortuis? non est hic, *Luc. 24. 4.* sed surrexit. Atque ad excitandam hujus rei fidem, subdunt. Recordamini, qualiter est locutus vobis, quia oportet filium hominis tradi & crucifigi, & tertia die resurgere? recordata sunt verborum ejus. Confirmarunt posteriores duo Angeli idem quod prior affirmaverat, & utrique allegarunt prædictionem à Christo factam.

Christi cogno-
men.
1. Cor. 1. 2. Observa, quod Angelus vocat *Jesum crucifixum Nazarenum*: quasi novum cognomen sortitus sit, ut nominetur *Crucifixus*. Querunt *Jesum crucifixum*, qui profitentur cum *D. Paulo*: *se nihil scire nisi Christum, & hunc crucifixum.* Idem Christus est *Nazarenus*, sive *floridus*, cujus *floribus fulciri petit sponsa cum languet amore.*

Cant.
2. 5. Angeli boni est reducere verba Christi in mentem, ad excitandos bonos motus, & ad docendum: item suaviter redarguere vacillan-
Marc. 16. 7. tem, ut hinc: *quid queritis viventem cum mortuis?*

Matt. 28. 8. Jubet renuntiari resurrectionem *discipulis & Petro*: huic præsertim, ut erigeretur ejus animus; & intelligeret suam penitentiam fuisse acceptam Deo. *Regressa igitur sunt mulieres à monumento, cum timore & magno gaudio currentes, ut nuntiarent Apostolis.*

MEDITATIO IV.

Apparet Magdalena.

PUNCTUM PRIMUM.

Magdalena, ex qua septem daemonia Do-
minus eiecerat (hoc est, peccatorum mul-
titudinem) primò apparet: quia præteritæ culpæ
non obstant, quando novis obsequijs & charita-
tis fervore compensantur: quod fecisse, præ-
reliquis, Magdalenam satis constat.

PUNCTUM II.

Magdalena cæteris abeuntibus, mansit apud
sepulchrum. Fuit quidem ex imperfectione
fidei, quod Angelis non crederet, Dominum
surrexisse: sed ex fervore tamen amoris, quod
Christo carere nequireret: & quo vivo frui non
poterat, mortuo volebat.

Stabat ad monumentum, non sedebat, quippe
anxia & sollicita, & circumspiciens omnia
inclinavit se, & prospexit in monumentum,
quamvis antea vidisset eum abesse. Amor nun-
quam sibi fecit satis nec destitit ab iisdem studijs
pietatis, pro inveniendo dilecto.

*Vidit duos Angelos ad caput & pedes sepul-
chri, qui eam interrogant: mulier, quid ploras?*
non cohibuit impetum lachrymarum angelicus
aspectus, sed irritavit magis ea interrogatio:
Quomodo non plorem? Quæ mihi consolatio
contingere potest sine illo? ita affecti es-
se

Magda-
lena
fervor.

Ioan 20.
13.

ps. 113. 4 se debemus. *Si dederō somnum oculis meis, donec inveniam locum Domino in corde meo. Ita sponsa per vicōs & plateas querebat dilectum.* Hæc iusta lachrymarum causa, amissio dilecti. Id autem fit, vel per peccatum mortale, vel quando se subtrahit etiam iustis.

PUNCTUM III.

Conso-
latur
Magda-
lenam
sensim.

Joan.
10. 14.
Isa. 30.
21.
Cant.

6. 12.
Cur
Magda-
lena
Christū
non no-
vit.

Quid in-
terro-
gando
Christus
intendit

CHristus compellat Magdalenam. Non statim se manifestat, sed per gradus & sensim. Primò ad aliquem velut adventantis sonitum, *conversa retrorsum vidit Jesum stantem*, sic eos, qui Deo verterunt dorsum; solet ille, quasi à tergo commoneare, ut apud Isaiam: *Aures tuas audiunt verbum post tergum monentis. Hæc est via, ambulate in ea, & ad sponsam: Revertere, revertere Sunamitis, & intueamur te.*

Non agnovit Christum Magdalena: quia alieno habitu se ostenderat, ob imperfectam ejus fidem: sic nos, quia tepidè credimus, præsertim in Eucharistia, quasi non agnoscimus, nec pro tali reveremur. Ut hortulatum se exhibet, quia egemus cultura.

Deinde alloquitur eam Christus: *Mulier quid ploras? quem quaris?* cum Deus quærit, iubeat aliquid, quod improbat, quod quasi nescire videtur, quia non scit ita ut probet. Ita Magdalena non rectè quærebat mortuum, quem resurrexisse credere debuerat: unde tacitè arguitur. Docemur examinare causas nostrorum affectuum, quæ sæpe non sunt sincere:

ra:

ræ : quia nos magis, quàm Deum quærimus, aut non, sicut oportet.

PUNCTUM IV.

Magdalena existimans quia hortulanus es- Ioan.
set, dicit ei : Domine, si tu sustulisti eum 20. 15.
dicito mihi, ubi posuisti eum : & ego eum tol- Vis a-
lam. Apparet fervor amoris : 1. quòd tota in moris
dilecto posita, loquitur de illo, quasi de re o- Magda-
mnibus nota, si tu sustulisti eum. Quem- lenæ ap-
nam videlicet ? ubi est thesaurus, ibi & cor. 2. paret.
Quòd amor inducit oblivionem sui, ut homo 1.
loquatur, aut agat quædam minus in speciem Matt.
convenientia, ut cum David saltabat coram 6. 21.
arca : unde etiam irrisus est : sic ista quærit an 2.
sustulerit : cum non esset probabile, ut, cum 2. Reg. 6.
dominus horti ibi sepelivisset Christum, hor- 1. 16.
tulanus abstulisset. 3. Amor audet difficilia. 3.
Quomodo tolles tu ? & an, quem Pilatus cu- 2. Cor.
stodire iussit, ne auferretur, ut tolles ? tollam 4. 10.
ego eum, sicuti hortatur Paulus : Semper mor- 1. Cor. 6.
tificationem Iesu in corpore nostro circumferen- 20.
tes, & ut vita Iesu manifestetur in corporibus no-
stris. Et alibi, Empti estis pretio magno, glorifi-
cate & portate Deum in corpore vestro.

PUNCTUM V.

Christus se manifestat Magdalene, tantùm Christus
compellans nomine proprio, Maria. Ser- se mani-
mo Dei vivus & efficax : abstergit lachrymas, festat
mentem illuminat, replet gaudio : ita contin- Magda-
Tom. II. M git lenæ.
Heb. 4. 11

git ijs quos Deus novit ex nomine. Magdalena vicissim verbum verbo reddit, *Rabboni*: Magister mi! vocabulo aliàs ei usitato compellat: ideo etiam, quod ipsam tunc compleisset scientia sui Magister bonus.

Accedit ad pedes; sed prohibetur tangere: docetur jam non agendum, ut aliàs, quando mortalis inter homines versabatur. Amor non minuat reverentiam majestatis. Repellitur etiam ob imperfectam fidem: nam rationem reddit: *Nondum enim ascendi ad Patrem meum*: hoc est, apud te existimor qualis antea fui: non jam, ut glorificatus, & mox ad Patrem ascensurus.

Jubet renuntiare Apostolis: *Ascendo ad Patrem meum, & Patrem vestrum; Deum meum, & Deum vestrum*. O, amica salutatio! Pater meus per naturam, vester per adoptionem, Deus meus unitate essentiae, vester unione charitatis.

MEDITATIO V.

Apparet alijs mulieribus.

PUNCTUM PRIMUM.

Magdalena ad sepulchrum remanente, reliquæ mulieres festinarunt renuntiare Apostolis, quæ viderant, nempe Christum in sepulchro non esse, & visionem Angelorum. Interea

terea Magdalena, cum vidisset Dominum, læta properavit, affecuta est socias (ur quidam probabiliter putant) quas accendit desiderio videndi Christum, narratione apparationis sibi factæ Christus ergo sedulitatem illarum, adundo sepulchrum, & excitatum in eis desiderium, uti est bonus, frustrare noluit, simulque progredientibus, ac de ipso loquentibus exhibuit sese, ita salutans: *Avere*: & quia verbum ejus est efficax, impertijt quod eis precabatur, verum cordis gaudium & pacem; tale precatus Gabriel Mariæ: *Ave gratia plena*. Nimirum benedictio illa, quam inchoavit Incarnatio, consummavit Resurrectio. Disce, quod Deus, studiosè, & perseveranter ipsum desiderantibus tandem se præbet. Opta tibi illud *Ave*, à Domino.

PUNCTUM II.

Accedentes mulieres tenuerunt pedes ejus, & adoraverunt eum: summa reverentia accesserunt, & ita permissæ sunt tangere, & osculari, ac pro studio, quod voluerant Dominum in sepulchro ungere, & ipsæ unctæ sunt oleo lætitiæ & exultationis à Domino.

PUNCTUM III.

Tunc ait illis Jesus: Nolite timere: ite, nuntiate fratribus meis, ut eant in Galilaam, 28. 10. *Matt.*
Abi me videbunt. Idem prorsus Angeli monuerunt:

M 2

runt:

Jubentur dicta. Jubes in Galilæam ire, ut in locum quietiorem, quo melius ipsius præsentia fruantur. Ita, licet inter distractiones occupationum ostendat se aliquando nobis, oportet captare tamen secessum quietum: id etiam monet vocabuli notio. Nam Galilæa significat transmigrationem, quæ debet fieri & à vitijs & à tumultu, ut videatur Deus.

Dulce autem quod fratres vocat: non ita Angelos, quia non hos, sed semen Abrahæ apprehendit, homo factus, non Angelus. O, sim etiam frater similitudine virtutis & sanctitatis! Dico mihi Jesu, frater meus es, & fac quod dicis, ut sim verè.

MEDITATIO VI.

*Petrus & Joannes adeunt sepulchrum,
& apparet Dominus Petro.*

PUNCTUM PRIMUM.

Mulieres nuntiant Apostolis lugentibus & flentibus, & non crediderunt illis: *sed visa sunt quasi deliramenta.* Tam ægrè homo avellitur à sensibus: quamvis prædixisset Dominus Resurrectionem suam, & Lazarum atque alios ab ipso resuscitados vidissent Apostoli, tótque alia miracula; tamen hærerent. Extrema vitanda sunt, levitas credendi, & durities:

Luc. 24
11.
Fides
quàm
difficilis

ties : nec pro deliramento habendum, quidquid à simplicioribus affirmatur, sed prudenter examinandum.

PUNCTUM II.

Petrus & Joannes accurrunt ad sepulchrum, qui quidem non deliramento habuerant revelationem factam mulieribus, sed investigare indicia prudenter voluerunt. Et ausi sunt ipsi quoque, non obstante custodiâ sepulchri, illuc pergere. Non apparuerunt eis Angeli, quia sufficiebat relatio mulierum, & indicia sudarij & linteaminum. Unde etiam reduxerunt ad mentem Christi prædictionem.

Duorum
discipu-
lorum
pruden-
tia.

In Petro & Joanne signantur fides & charitas, per quas Christus quærendus. Petrus prior ingreditur, quia & fides : mox sequitur charitas; utraque autem roboratur, viso sepulchro. In iisdem exprimitur vita activa & contemplativa, illa ad hanc disponit per exercitium virtutum.

Eorum-
dem fi-
des &
charitas.

PUNCTUM III.

Cum redirent Petrus & Joannes, videtur Petrus solitarius ambulasse, ut ait Lucas : *secum mirans quod factum fuerat.* Talia igitur meditati apparuit Christus, sæpe magni peccatores existunt digni majoribus favoribus, ob fervorem conversionis suæ, quam alij, qui non ita ceciderunt. Prima mulier & primus vir,

Luc. 24.
12.
Petri di-
ligentia.

M 3

qui-

Rom. 5.
20.

quibus in Evangelio legitur apparuisse, fuerant tales; Magdalena & Petrus: *Vbi abundavit delictum superabundavit gratia.* Hinc confidam, quamvis peccator: sed sui victoria præclara opus est.

Petri
pador.

Petrus confusione plenus procidit ad pedes Christi, qui illum suavissimis verbis solatus est, & animavit: tum iussit ut condiscipulos confirmaret in fide resurrectionis.

Præstitit id Petrus: unde jam non pro deliramento habebant, sed asseveranter dicebant: *quia surrexit Dominus verè, & apparuit Simoni:* tantum potuit testificatio Petri præ mulierum asseveratione.

MEDITATIO VII.

Apparet euntibus in Emaus.

PUNCTUM PRIMUM.

Duo illi discipuli tristitia & timore affecti, ob ea quæ circa Christum acciderunt, secesserunt Ierosolyma, solatium aliunde quærentes. Non est idcirco à consortio discipulorum Christi recedendum propter adversa.

Adfuit autem illis Christus, tum pro sollicitudine sua circa oves suas errantes, tum ut afflictis solatium afferret: tum, quia de ipso colloquebantur. *Vbi sunt duo vel tres congregati in nomine meo, ibi sum in medio eorum.*

Matt.
18. 20.

Non

Non agnoverunt illi Christum, quia fide nu-
tabant, & quia nimia tristitia tenebantur: sæ-
pe Deus adest tribulatis, quando ipsi non pu-
tant.

PUNCTUM II.

CHRISTUS suaviter discipulis se insinuat: *Qui* Luc. 2. 15
Sunt hi sermones quos confortis ad invicem, Suavis
& estis tristes? Ex ipsis intelligere vult, quod a- in agen-
liquo novit, ita delectatur talibus sermonibus do Chri-
de Deo, ut sibi reperi velit. *Respondent autem de* stus.
Jesu Nazareno, qui fuit potens opere & sermone
coram Deo & omni populo: Magnifica æstima-
tio quæ consistit in quatuor circumstantijs: *po-*
tens opere & sermone. Prius cœpit facere, post-
ea docere. Doctrinam factis confirmavit, tum
miraculis, tum exemplis: *coram Deo,* ad pla-
candum ipsum nobis: *coram populo,* ad con-
vertenda hominum corda, Deo, & hominibus
comprobantibus. Studeam esse talis, potens
exemplo & verbo apud Deum, studio oratio-
nis, unde valeam etiam homines convertere.

Sed, quæ est imbecillitas humana, ostendunt Imbecil-
se excidisse à spe. *Nos autem sperabamus, quia* litas in
ipse esset redempturus Israël: ita nos, quando ex fide.
sententia nostra non fit, putamus rem perdi-
tam: scilicet non assequebantur illi, quomodo
Christi mors cedere posset, præsertim ram igno-
miniosa, ad redemptionem Israël.

PUNCTUM III.

Asperè
repre-
hendit
illos
Christus

Profun-
da dicti
ratio.

Christus eos acriter redarguit, ut fidem exciter. *O stulti, & tardi corde ad credendum.* Stultos vocat, quod, cum toties prædixisset de sua morte, tamen diffident de Redemptione, eò quòd mortuus esset. *Tardos* autem, quòd, cum indicia haberent de resurrectione ipsius, nihil eis moverentur: nam repulerant testimonium mulierum, quæ ab Angelis de resurrectione didicissent. Reddit autem rationem cur debuerit mori? *Nomine oportuit Christum pati, & ita intrare in gloriam suam?* suam, quia alioqui debitam, quòd Filius Dei esset. Quod si ille sic per passionem debuit intrare, quomodo non etiam nos? quare *stulti & tardi corde* sumus, si in tribulationibus deficiamus, non attendentes, quia ita oportet intrare in gloriam Dei. Tandem, *incipiens à Moyse, & omnibus Prophetis, interpretabatur illis scripturas quæ de ipso erant:* idque tam efficaciter, ut cor eorum exardescere, sicut postea professi sunt. Opto, Domine, ut nihil similiter mysteria tuæ mortis aperias, ut totus ignescam.

PUNCTUM IV.

Simulat
Christus
abitu.

Invitatur Christus ad manendum, ille *se finxit longius ire*, indicium præbens pergendi ulterius: nam etsi cupit nobiscum esse, vult tamen desiderari, & rogari; & per pium opus hospita-

pitalitatis, dum rogant, voluit dignos reddi, qui ipsum exciperent.

Quin coegerunt illum : vult cogi Dominus in-Christus stanti oratione, ut Jacob Angelum coëgit : non cogi dimittam te, nisi benedixeris mihi. Et est in gauder. negotio salutis ita studiosè agendum, ut si De-Gen. 32. um cogere velimus : Agunt etiam ratione ; 26. Oratio Mane nobiscum Domine, quoniam advespera- illorum. scit & inclinata est jam dies. Appellat Domi- num conceptâ ex sermone ejus reverentia. Ad- vesperascit in anima, quando illa tepescit, & propinqua est morti : appropinquatio etiam ad mortem corporis, vespera est. Diligam te, Do- mine, ut venias ad me, & facias mansionem a- pud me.

PUNCTUM V.

Agnoverunt Christum in fractione panis. 1. Luc. 24. voluit agnosci in exercitio boni operis, ut 30. commendaret hospitalitatem erga pauperes, & 1. peregrinos. 2. quia ea vis est panis cœlestis, il- Hospita- luminare mentes, multò magis quàm mellis à litas. Jonatha degustari. 2. Creditur enim Evcharistiam Evchari- porrexisse. stia.

Ubi aperti sunt oculi eorum, & cognoverunt 1. Reg. eum, evanuit ab oculis eorum, quando maximè 14. 27. frui aspectu illius voluissent. Vistas hominem Evanuit diluculo, & subito probas illum. Solent hujus- statim. modi visitationes esse breves : & vult Deus nos 1ob. 7. 18 bonis operibus intendere. Sic isti confestim ad- volarunt, ut Apostolis nuntiarent.

M 5

ME-

MEDITATIO VIII.

Apparet discipulis congregatis eodem die.

PUNCTUM PRIMUM.

1. **S**Ero apparuit : distulit ob tarditatem quorundam ad credendum ; & ut desiderium magis acueret credentibus, & ut minus jam expectatus, plus lætitiæ afferret. *Si moram fecerit, expecta eum, quia veniens veniet & non tardabit : & cum te consumptum putaveris, orieris ut Lucifer.*

2. **V**enit clausis januis, ut intelligeretur corpus ejus esse glorificatum, & dono subtilitatis affectum, ad penetrandum quævis corpora : & quod similiter possit in animam ingredi, & prohibitu eam inspicere, nullo obstaculo prævalente, & quod placeant sibi illi, atque ad eos libenter ingrediantur, qui clausas habent fores cordis, nempe sensus, seque collectos servant. *Ingredere ad me, Domine, per rumpe obstantia, fac sim tibi custoditus, clausus vanitatibus.*

3. **S**tetit in medio eorum, sic dictum suum implens : *Vbi fuerint duo vel tres congregati in nomine meo, ibi sum in medio eorum.* In medio est, ut sol collustrans, ac Magister docens : ut Pastor congregans, & providens ovibus : ut mediator inter Deum & homines, ipsos inter se pacificans : denique, ut protegens sub alis suis. *Contingant eadem mihi, & sit anima mea ut do-*

domus clausa, in qua tres animæ facultates, memoria, intellectus, & voluntas congregentur in nomine Christi ad orationem; aderit ille haud dubiè in medio illarum.

PUNCTUM II.

Salutat discipulos: *Pax vobis; ego sum*, Salutate. *nolite timere*, pacem impertit acquisitam. *morte sua, quam aliàs promiserat, Pacem meam do vobis*, Ego sum ille ipse, qui aliàs vobiscum versatus sum; proinde facessat timor omnis: me protegente, tuti eritis adversus furorem, & insidias Judæorum, omniumque inimicorum. Vel, *nolite timere*, tanquam ab umbra aliqua: ego ipse sum. Et hunc sensum probant sequentia: nam, *conturbati & conterriti existimabant se spiritum videre*.

Domine, imperti mihi quoque hanc pacem, quam mundus non potest dare; pacem cum Deo; pacem cum fratribus meis; pacem mecum ipso, ut caro obsequatur spiritui, non contra, & cesset rebellio.

Porro Christus turbatos discipulos benignè Christi demulcet, invitans ad palpandum corpus: *quia benignitas. spiritus, inquit, carnem & ossa non habet: & ad inspicienda vulnera, ostendens eis manus & pedes, & latus*. Hæc vulnera reservata sunt ad sanandam infidelitatem, & pusillanimitatem discipulorum: & ita evenit. Nam ad ea accedentes cum magna reverentia, atque tangentes, confestim illuminati sunt, & in fide roborati:

rati : subditur enim : *Gavisi sunt ergo discipuli, viso Domino.*

Olim, qui tangebant Arcam, moriebantur : jam qui meliorem : tangunt Arcam, ipsam Christi humanitatem, vivificantur : scilicet veteri timoris legi nova successit amoris. O si mihi inter illos accedere licuisset, contingere osculari ! Facio id modo ex intimo corde, sperans inde sanitatem animæ meæ.

PUNCTUM III.

Mira
amoris
vis.

COmedit, ad testandam veritatem corporis : Galiquibus adhuc non credentibus, quamvis palpasset, esu mellis & piscis fidem facit. Mira dignatio, pro lucrandis incredulis, facit rem suo statui non convenientem, ut edat. Sic oportet remittere de gradu nostro & jure, pro salute proximorum.

Mysteri-
um co-
mestio-
nis.

Habent etiam mysterium *piscis assus & fa-
vus mellis* : ille humanitatem Christi igni pas-
sionis assam, hoc autem divinitatem omnis fon-
tem dulcedinis significat. Vtrunque hoc, an-
te mortem suam, Christus in cœna ultima co-
medit, deditque discipulis suis in cibum, quo
animæ sumentium charitate flagrent, & spiri-
tuali dulcedine repleantur.

Petijt ipse Christus dari sibi aliquid *ad man-
ducandum, oblati* que ei est *piscis, & mel*. Nempe hic divinus cibus est etiam sacrificium, quod in gratiarum actionem Deo offerimus, oblatumque semel, de altari ejus sumimus in æterna-

nita-

nitatis alimentum : nam & Christus oblatis cibis reliquias dedit Apostolis edendas.

Domine, & ego piscis sum in mari hujus sæculi, multo concupiscentiæ humore diffluens : assa me igne Spiritus Sancti, & condi gratia tua quasi melle, ut sim gratus tuo palato.

Tandem, ad reliqua exprimenda, adjecit Christus testificationem sacrarum Scripturarum, ad quas intelligendas, aperuit eis sensum sicut euntibus in Emaus, & arsit similiter procul dubio cor eorum.

MEDITATIO IX.

Christus dat discipulis Spiritum Sanctum in prima apparitione.

PUNCTUM PRIMUM.

Dixit illis iterum : *Pax vobis.* Primò dixerat : ut, mentis turbationibus discussis, apti redderentur ad capiendum mysterium Dominicæ Resurrectionis : pacata enim debet esse anima ad divina excipienda. Secundò pacem precatur, quòd necessaria sit ad munus Apostolicum, ad quod eos destinabat : pax nimirum cum Deo, & secum, nec non cum hominibus, qui juvandi sunt opera nostra. Petam ergo mihi bis pacem.

Joan. 20. 21. Pax bis imperita.

Subjungit : *sicut misit me pater, ita ego mitto vos:* magna omnino dignitas, succedere Christo in opere suæ missionis non quidem per omnia

Munus Apostolatus.

omnia, nec cum pari potestate, sed tamen, quoad annuntiandum mundo Regnum Dei, sicut
 2. Cor. 5. dicit Paulus, *Pro Christo legatione fungimur*
 20. *tanquam Deo exhortante per nos*: in quibus posuit verbum, *reconciliationis*: *Obsecramus igitur pro Christo, reconciliamini Deo*: in quo munere alij atque alij semper succedunt. Deinde comparativa illa, *sicut*, non similitudinem tantam officij significat, sed modum missionis, ut quemadmodum Pater filium suum ita misit, ut per multos labores & dolores perficendum ei fuerit opus suum: ita & Apostoli, & quicumque alij se missos intelligant. Ad quod me offeram paratissimum.

PUNCTUM II.

Cut in-
sufflavit.

Insufflando dat Spiritum Sanctum: *insufflavit & dixit: Accipite Spiritum Sanctum*. Ideo insufflando dat, ut significet Spiritum Sanctum à se quoque procedere. Deinde quod idem ipse fit, qui Adæ insufflavit spiraculum vitæ, præbens animæ vitam, nitorem, motum, sensus, circa spiritualia & divina; & illo recedente, mareat anima instar cadaveris deformis. Quam mihi hunc optem!

Præterea flatu abigimus à corpore, aut ab alia re quapiam leviora quædam, ut floccum, aut pulvisculum: ita hoc spiritu imperfectiones ab anima etiam minores efflantur.

Hæc insufflatio est pignus magni illius ventis, quo datus est postea idem spiritus in Pentecoste:

coste: nam modò tantùm ad remittenda peccata, postea verò ad complures effectus datus est, ideò *in spiritu vehementi*.

PUNCTUM III.

Tribuit potestatem remittendi peccata: *quorum remisistis peccata, remittuntur eis; & quorum retinueritis, retenta sunt.* Potestas Dei propria: nam ejus est remittere injuriam, cui facta est. Unde ait: *Ego sum, ego ipse sum, qui deleo iniquitates tuas propter me.* Potestas remittendi peccata. Isa. 43. 2

Hanc autem non communicavit Angelis, sed hominibus, ac in Veteri Testamento illius Sacerdotibus, nec à lepra mundandi (quæ typus erat peccati) potestatem fecit; sed declarandi tantùm, an mundatus quis esset: nunc autem etiam mundandi hominem ab ipsis peccatis: & committit hanc potestatem hominibus, etiam peccatoribus. Quanta potestas.

Sed poterat saltem hæc potestas restringi, at est quàm latissimè patens, ad omnes omnino peccatores, ad omne genus peccati (etiam contra Spiritum S. quod dicitur alioqui irremissibile) dummodo tamen ritè subiciatur Sacerdoti; & ad omnem denique numerum criminum, ut dixit Dominus Petro, usque *septuagies septies*, id pro infinito usurpans: quam potestatem ab Apostolis in alios transmitti voluit, usque ad consummationem sæculi. Domine, liberalis es, & profusus de re quæ tibi magno con-

Matt. 18. 22.

con-

constitit : sed videlicet non exhauritur, dum communicatur quibuscunque.

Quali jam sensu & fervore mihi accedendum est ad tribunal absolutionis, per veram peccatorum confessionem ?

MEDITATIO X.

*Apparet secundo Apostolis die octava,
præsente Thoma.*

PUNCTUM PRIMUM.

Quatuor
S. Thom
defectus.

1.

2.

3.

4.

Ioan.

5. 44.

QUædam imperfecta in Apostolo Thoma. **Q**UOD à cœtu aliorum se subduxerit : unde de prima vice non vidit Christum. Nolim à communitate recedere, vel esse singularis. **2.** Incredulitas, cum pertinacia, quidquid omnes alij testarentur. **3.** Præsumptio, ut non aliter velit credere, nisi digitos & manus inferret in vulnera. Non oportet Deo præscribere, quid permittere debeat, aut quibus modis nos juvare. **4.** Quod in ea dispositione manserit per octo dies, & flecti non potuerit, fortè etiam ipsa Christi matre contestante. Cavebo ab his quatuor. Permisit hoc Deus ad roborandam fidem suæ resurrectionis, ex Thomæ increduli testimonio. Et confirmatur hinc Christi dictum : *Nemo venit ad me, nisi Pater meus traxerit illum*, quòd fides sit donum Dei.

PUN.

PUNCTUM II.

Bonitas Pastoris Christi, quærentis ovem perditam. Redit, ingreditur januis clausis, salutatur ut prius: *Pax vobis*. Voluit in præsentia aliorum sanare Thomam: ut intelligeretur id ei conferri ob bonorum societatem, & ut omnes viderent Magistri charitatem: indeque consolationem acciperent, & ut qui fuerant testes Thomæ infidelitatis & incredulitatis, fierent etiam fidei, unde ipsimet confirmarentur magis.

Observe etiam comitatem qua alloquitur Thomam, atque illius cogitationum se conscium probans, invitat ad tangendum: *Infer digitum tuum Ec.* & quia propter Thomam apparebat, cæteris omissis, hunc alloquitur.

PUNCTUM III.

Confessio Thomæ. An tetigerit, non est expressum: quia ad aspectum tantum cicatricum potuit illustrari: sed credibile, quod voluerit Christus ut tangeret, manumq; Thomæ tenuerit & applicuerit.

Visis ergo, tactisque divino lumine perfusus Charitas est: & ardore charitatis incensus, exclamavit: Christi, *Dominus meus, & Deus meus*: non ait: *noster*, sed *meus*, pro singulari amore sibi exhibito. Non prædicatur beatus à Christo ob hanc confessionem, sicut Petrus: quia incredulus fuerat, & extorsit illam inspectio. *Illos autem beatos dicit, qui non viderunt & crediderunt, qui non*

Tom. II.

N

10-

requirunt à sensibus testimonium, neque suo arbitratu exigunt indicia à Deo.

Fidei
meritum

Dixit alibi Christus : *Beati qui vident que vos videtis* : sed in tantum significat Beatos esse nos, qui exhibito jam Christo, & ejus gratia, & Sacramentis fruimur : *Reges & Propheta desideraverant videre, & non viderunt*, quia eis datum non est ut illorum diebus veniret Salvator. Et denique beati censendi sunt, qui vident Christum, sed non qui ideo credunt, quia vident, alioqui non credituri : ac ita quoque Thomas fuisset beatus censendus, si, quamvis non viso Christo, credidisset : etsi inde tamen beatus, qui videre licuit. Visio ergo Christi non adimit beatitudinem, sed adfert : aufert autem, si visio requiratur ad fidem. Nec qui vident in Eucharistia Christum, idcirco non beati quando etiam non videntes credunt : imò dupliciter beati ; & quia vident, & quia credunt, licet non videant.

MEDITATIO XI.

Cur reservaverit Christus cicatrices in corpore glorificato ?

PUNCTUM PRIMUM.

I.

Causa
ob fidē.

I. **A**D fidem resurrectionis confirmandam in eodem prorsus corpore, quantumvis conciso & malè affecto, ut Job, qui dicebat : & *in carne mea videbo Deum meum.*

Job. 19.
36.

II. In

II. In signum triumphi: quod per ea vulnera vicisset, & quod de passionibus gloriaretur: unde nos excitaret ad patiendum, & gloriandum cum Paulo dicente: *Ego stigmata Domini mei Jesu in corpore meo porto.* Domine, ego servus tuus, nota me caractere tuo, unde agnoscar tuus, nec subducere me valeam à tuo servitio.

II. In signi triumphi. Gal. 6. 17.

PUNCTUM II.

III. **C**Ausa. Ut ei essent memoriale, quantum nos amarit, quantique redemerit: unde ad bene nobis faciendum excitaretur: *nam in manibus suis descripsit nos: significat etiam appetas sibi esse manus, ad benedicendum nobis largiter, idque ab hianti corde, ex summo in nos amore. Ponam ego vicissim te, ut signaculum super cor meum, ut signaculum super brachium meum: ut omnia opera mea ex amore tuo fiant, & ad te dirigantur.* IV. causa. Ut essent in signum tanquam arcus caelestis, & recordaretur Deus foederis sui nobiscum, quod pepigit in Christo. *Protector noster aspice Deus, & respice in faciem Christi tui. Ergo anima mea, vide arcum, & benedic eum qui fecit illum: valde speciosus est in splendore suo, gyravit coelum in circuitu glorie suae, manus Excelsi aperuerunt illum.* V. causa. Ut eorum aspectu nos vicissim commoveremur ad amandum & serviendum ipsi intendentes, quantum ille nos amaverit, quantaque pro nobis egerit quod latius manusque perfossae loquuntur. Invitatur

III. Ad memoriale Passio-nis. Isa. 49. 16. Cant. 8. 6. IV. Insignum reconciliationis Gen. 9. 14. Ps. 83. 10. Eccl. 43. 12. V. Ad incitamentum moris.

etiam, ut columba ad foramina petrae, ad cavernam maceria. Si milui infernales adorianur nos, si mundus, & caro infestet, & huc confugiamus: si turbent curæ, hinc requiem requiramus, & pacem.

Aperit cor suum mihi, ut aperiatur ipsi meum, ostendit apertas manus, ut vicissim ego pugnem pro gloria ipsius: denique pedes, ut dirigam ego passus meos ad obsequium ipsius usque in finem perseveranter. Atque ita *hauriam aquas de fontibus Salvatoris*, aquas refectiois.

PUNCTUM III.

VI.
Ad confu-
sionem
damna-
torum.

VI. **C**AUSA. Ad confusionem damnatorum in die iudicij, dum sic ostendet quantum pro eis fecerit, quantumque contempserint ipsi. Contra verò, ad solatium salvandorum quibus illa profuerant, & ad solatium sempiternum, dum aspicient in omnem æternitatem talia amoris erga se documenta.

Fac Domine, ut in his ego commorer, & requiescam. Discam sic amare te, operibus meis placere tibi, & tuis vestigijs usque ad finem insistere.

Amen.

ME-

Apparet in Galilæa septem Discip. 195

MEDITATIO XII.

*Apparet in Galilæa septem Discipulis
piscantibus.*

PUNCTUM PRIMUM.

Petro invitante, reliqui se offerunt. Documentum concordia animorum. Piscatum eunt, causa paupertatis, & vitandi otij: imitabor has virtutes.

Tota nocte nihil capiunt, uti alias contigit, donec veniret Christus. Frustrà sine Christo; neque qui plantat est aliquid, neque qui rigat, *1. Cor. 3.* sed qui incrementum dat Deus. Operarius ita in *2.* humilitate sit fundatus, quod sine me nihil potest facere. *Io. 15. 6.*

Nocte non capiunt, quia usque ad lumen Evangelij non successit conversio animarum: in nocte etiam peccati non proficitur ad vitam æternam.

Discipulos credibile est memorasse tunc, quomodo aliàs Christus in simili casu adfuisset, & proventum dedisset, & expectasse ejus præsentiam. Faciam idem, cum fructus non respondet labori: nam *desiderium pauperum exaudiet* *Ps. 9. 37.* Dominus.

PUNCTUM II.

STetit Jesus in littore, & petijt ab eis pulmentarium. Non tardat Deus visitare suos. In littore stat tanquam extra mortalitatem jam positus:

N 3

positus:

Ioan.
21. 6.

positus : petijt, num haberent pulmentarium, cum sciret eos non habere. Sic solet, ut agnoscat homo egestatem suam, quando succurrere vult : sic petijt etiam à Samaritina aquam.

Prov.
21. 28.

Ad dexteram navigij jubet jaci rete, in typum piscationis animatum pro vita æterna, quæ significatur per dexteram. Obediunt, & ecce non valebant trahere præ multitudine : hic fructus obedientiæ. Vir obediens loquetur victorias, vindicatis animabus à perditione. In altera piscatione agnovit Petrus Christum, & dixit : in verbo tuo laxabo rete : in hac non agnoscit, & tamen paret, cum simili proventu. Quia vult Deus etiam hominibus præstari obedientiam, & similiter remunerat. Subjecti estote inquit Petrus, omni humana creatura propter Deum.

1. Pet.
2. 13.

um.

PUNCTUM III.

Joannes agnoscit Christum, & ait Petro, Dominus est : Petrus autem tunica succinxit se, & misit se in mare, ut adnatarer ad Christum. In Joanne lumen vitæ contemplativæ exprimitur, perspicacis ad agnoscendum Deum, & indicantis eum alijs. In Petro fervor vitæ activæ, properantis ad terram viventium, & tardum nimis ducentis motum navigantium in sæculi mari, ideóque quibusvis laborum fluctibus se objicientis, pro assequenda æternitate.

vers. 12.

Trahitur rete ad litus, & Petrus extraxit in terram plenum magnis piscibus, centum quinqua-

quaginta tribus, & cum tanti essent, non est scissum rete. *Luc. 5. 7.* Piscatio ista differt ab altera *Luc. 5.* quod priore significaretur vocatio ad Ecclesiam, posteriore autem perventio ad gloriam: ideo illa facta est ad omnem partem, hæc autem ad dexteram tantum, ad quam consistent Electi. In illa implebantur duæ naves, vario piscium genere, in hac exponuntur pisces in terram, & magni tantum sunt, quia omnes in cælo magni erunt, & extra fluctus: in illa rumpebatur rete, quia patitur scissuram nunc Ecclesia, tum verò nullam.

Prandium interea Christus discipulis paraverat ministerio Angelorum: *viderunt prunas positas, & piscem superpositum, & panem: quin invitavit amanter: venite, prandete: quin distribuit ipse. Accipiens panem dabat ijs, & piscem similiter.* Mira cura suorum, laborantibus in hac vita, parat convivium in altera. *Beati Luc. 14. 15.* *qui manducabunt panem in Regno Dei.*

MEDITATIO XIII.

Committit Petro oves in eadem apparitione.

PUNCTUM PRIMUM.

Antequam oves tradat, & Vicarium suum *Examina- nat Pe-* constituat, examinat illum de charitate. *mas me?* quia Prælati debent præcellere charitate. *Compellat autem: Simon Joannis, nam*

N 4

Simon

Simon significat *obedientem*; *Joannes gratiam*, sive *Jonas columbam*: quia idem esse debet *fide*, *gratia*, & *obedientia* præditus.

Trium
examen
quid
notet?

1. Cor.
4. 4.

Ter examinat pro triplici negatione, quæ ex præsumptione manavit. Unde cautior & humilior redditus, non respondet se plus amare cæteris, sed ad ipsum Dominum se refert: *Tu scis Domine quia amo te*: veritus, ne fortè aliter se haberet. Placet Deo humilitas, condiens charitatem, & ut homo cum D. Paulo dicat: *nihil mihi conscius sum; sed non in hoc justificatus sum; quia qui judicat me, Dominus est.*

Ter etiam examinat, quia talis debet in charitate esse fundatus, secundùm triplicem gradum Purgativæ, Illuminativæ, & Unitivæ viæ, exutus imperfectionibus, exercitatus in virtutibus, & Deo unitus, & denique præstare charitate erga Deum, & proximum, & erga seipsum.

Petrus
Pastor
universalis
Ecclesiæ.

Christus, cùm bis dixisset: *Pasce agnos meos*, ad tertium Petri responsum subjunxit: *Pasce oves meas*, quod non tantùm communes Fideles, sed reliquos etiam Pastores, tanquam matres, ipsius curæ committeret.

Non dixit *tuas*, sed *meas*: ut intelligeret, se non constitui Dominum, sed Vicarium, & ut tanquam Christi ipsius oves curaret. Mira elucet Christi erga nos charitas, quando inde probatam esse vult charitatem Pastoris erga ipsum, si bene pascat ipsius oves, & tunc se verè ama-

ri

ri existimat, si ovibus prospiciatur suis, hoc est, nobis.

Ter ait, *pasce* : quia vult juvari oratione, doctrina, exemplo ; seu doctrina, Sacramentis, & exemplis pasci ; seu beneficijs, tum spiritualibus, tum corporalibus : severè minatur per Ezechielem illis, *qui se, non oves pascunt.* Ex. 24.

PUNCTUM II.

PRædicit Dominus Petro mortem, & illius Verum genus tanquam certum signum amoris, quem professus fuerat. *Bonus enim Pastor animam suam ponit pro ovibus suis, & majorem hanc dilectionem nemo habet.* amoris signum. Ioan. 10. 11. e. 15. 13.

Significat Dominus duo genera passionum : aliæ spontè suscipiuntur, ut mortificatio carnis, maximè ab incipientibus, de quibus illud : *Cum esses junior, cingebas te, & ambulabas ubi volebas.* Ioan. 21. 18. Ps. 114. 3. Aliæ inferuntur ab alijs, ad quas extendit vir perfectus manus suas, libenter acceptans, sed *alius eum cingit & ducit, quo non vult secundum carnem, licet velit secundum spiritum.* Ps. 116. 143. De primis sumi potest illud : *Tribulationem & Num. dolorem inveni : de secundis : Tribulatio & angustia invenerunt me.* 23. 10.

Quòd Dominus parabolicè dixerat, quòd esset cingendus ab alio, declarat Evangelista, significasse Dominum : *Qua morte Petrus clarificaturus erat Deum* : mors Sanctorum gloriificatio est Dei : *Moriatur anima mea morte iustorum.*

PUNCTUM III.

Post hæc ait Dominus Petro : *sequere me.*
 Videtur Christus progredi cœpisse, eoque actu exprimere voluisse peculiarem sequelam Petri ad mortem crucis, ut & in officio pas- cendi. Joannes autem, exemplo Petri, cœpit etiam sequi, licet ei non fuisset intimatum. Vi- delicet nolebat separari à Christo, & invide- bat Petro sanctè. Est vocationis genus ab ex- emplo conjunctorum, sed non absque divina motione.

Petrus pro Joanne sollicitus, quærit : *Hic autem quid ? an non similiter sequetur ?* Re- darguitur à Domino : *sic eum volo manere, do- nec veniam, quid ad te ? tu me sequere.* Ne simus curiosi, & ut conjunctorum curam Deo relinquamus, & ut nostris rebus simus intenti, alienis relictis.

MEDITATIO XIV.

*Apparet in monte Galilææ omnibus
 Discipulis, &c.*

PUNCTUM PRIMUM.

Zelus
 Aposto-
 lorum.

Apostoli, ut Dominus jusserat, læti in Gali- læam migrant : fruituri ibi præsentia Ma- gistri, juxta ipsius promissum. Renuntiant et- iam alijs per Galilæam dispersis discipulis de re- surrectione, & futura apparitione in monte, ad

ad quam adeò convenerunt plusquam quingenti fratres.

In monte apparet Deus ; quia mens tunc illuminatur, quando ad perfectionem assurgit, & juvat ad hoc consociatio bonorum, & mutua charitas, & cohortatio.

Mons putatur fuisse Thabor, ubi aliàs se gloriosum exhibuit tribus Apostolis ; & credibile, tunc etiam aliquid suæ gloriæ ostendisse : certè eos ineffabili consolatione perfudisse, ut figere ibi cum Christo tabernacula sibi bonum ducerent.

Et videntes eum adoraverunt, quidam autem dubitaverunt, non ex Apostolis, sed illi ipsi Matt. 28. 16.
mox sunt confirmati à Domino.

PUNCTUM II.

Profitetur datam sibi potestatem omnem in Matt. 28. 18.
cælo & in terra. Habuit omnem, quia Deus. Ut homini etiam debebatur, propter unionem personæ Verbi : sed amplius obtinuit illam Marc. 16. 15.
jure suorum meritorum.

In cælo : ut illud aperiret hominibus, & dominaretur Angelis. *In terra*, ad remittenda peccata, & quævis dona impertienda, & ad disponendum in Ecclesia.

Secundùm hanc potestatem mittit Apostolos Missio
in mundum universum, ut *doceant omnes* Apostolorum,
& Evangelium predicent omni creaturæ :
non Judæis tantùm, nec tantùm magnis & potentibus, sed omni creaturæ. Nam sicut *Solem*

Matt. 5. 45. *lem istum oriri facit Pater caelestis super bonos & malos : ita Christus Solem Evangelij non minus patere vult in omnes plagas, atque illuminare omnem hominem venientem in hunc mundum.*

PUNCTUM III.

Matt. 28. 19. *Comparatio Baptismi & Circumcisionis.* **P***Recipit baptizare in nomine Patris, & Filij & Spiritus sancti.* Baptismus succedit Circumcisioni, & est janua ad Evangelium, sicut illa ad legem. Circumcisio inurebat corpori notam cum acri dolore, Baptismus signaculum spirituale imprimit, & tangendo corpus, abluit animam : per Circumcisionem fiebat homo obnoxius toti legi servandæ, quæ erat onus importabile, ut ait S. Petrus ; per Baptismum subditur Evangelij suavi jugo : quare subdit : *docentes eos servare omnia quaecunque mandavi vobis.* Confertur in nomine trium Personarum Divinarum, quia efficitur Patris æterni adoptione Filius, Christi frater & coheres, & à Spiritu S. desponsatur, exornaturque donis cœlestibus : *Sponsabo te mihi in sempiternum, & sponsabo in fide, & justitia, & misericordia.*

Personæ SS. Trinitatis quid operentur in Baptismo. *Osea. 2. 12.*

PUNCTUM IV.

Matt. 16. 16. *Promissio rerum spiritualium.* **P***romissionem addit : Qui crediderit, & baptizatus fuerit, salvus erit ; quin & minus : qui verò non crediderit, condemnabitur.* Non promittit bona temporalia, aut intentat mala : sed

sed utraque æterna. O qui perciperet latentia illis duobus verbis! *salvus erit & condemnabitur.*

PUNCTUM V.

Promittit signa: *qui crediderint, in nomine meo demonia ejicient, &c.* nimirum quatenus ad fidei confirmationem opus erit, juxta Dei consilium. Fiunt etiam omnia illa spiritualiter. De qua re legendus Lud. de Ponte hinc.

MEDITATIO XV.

De mansionè Christi nobiscum usque ad consummationem sæculi, &c.

PUNCTUM PRIMUM.

Causæ hujus promissionis. 1. ut solaretur discipulos, à quibus parabat discessum in cælum, & quibus per intervalla tantum se ostendebat tunc. 2. ut animaret ad expeditionem, ad quam eos mittebat, certos faciens de sua præsentia & auxilio. 3. ut attentos & diligentes redderet in opere, ut qui testem habituri essent ipsum Christum. Eadem applicabo mihi.

1.
Conso-
latio dis-
cipulo-
rum.
2.
Anima-
tio.
3.
Exulta-
tio.

PUNCTUM II.

Verba promissionis: *Ego*; non sicuti Moyse, promittit Angelum, qui præcedat & custodiat in via: sed ipsemet adesse vult; *Et ego*; Deus vester, Salvator, debellator inferni, pec-

Præsta-
tio pro-
missio-
nis.
Exod.
32. 30.
& 32.
34.

cati & mortis : *Vobiscum sum.* 1. ut in rebus omnibus dans esse, vivere, operari. 2. per gratiam conferens vitā supernaturalem. 3. per specialem providentiam, quo fiet ut Ecclesia nunquam deficiat. 4. in Evcharistiæ Sacramento : *Vobiscum*, & adeò in Ecclesia quam repræsentatis, & in omnibus qui vos sequentur.

PUNCTUM III.

Præsen-
tia Dei
sempiterna.

U *Sque ad consummationem sæculi*, non ad certos annos : sed ad omnes, nec interpolatè, sed continuatè, & semper. O sit mecum ! neque absit unquam.

MEDITATIO XVI.

De varijs apparitionibus per eos dies.

PUNCTUM PRIMUM.

Act. 1. 3.
Christus
semper
præsens,
sed non
semper
visibilis.

P *Rabuit se ipsum vivum post passionem suam in multis argumentis, per dies quadraginta apparens eis.* Erat semper invisibiliter cum eis, sed visibiliter etiam se ostendebat, variè confirmans veritatem resurrectionis suæ. Ita agit cum servis suis per spatium huius vitæ : ut cum semper sit cum illis, subinde certis argumentis probet se præsentem, illuminando & consolando animas, idque singulariter in sumptione SS. Evcharistiæ. O ita illam sumam, ut sentiam ibi esse Deum, & non, ut si communem panem sumerem, quòd mihi contingit culpa mea, & dese-

defectu dispositionis. Petam etiam, ut vera presentiae divinae signa ita discernam, ut à Sathana transfigurante se in Angelum lucis, non deludat.

PUNCTUM II.

QVales Christi sermones, cum apparebat. *De regno Dei*. Revocabat eis in memoriam quae prius docuerat, nova revelabat, scripturas aperiebat, illuminabat, confortabat, accendebat, mirifice illuminatos relinquebat, nihil curiosi, aut otiosi, aut ad rem non pertinens, recensebat; sed tantum de *Regno Dei*, quod est *Justitia, Pax, & Gaudium in spiritu sancto*. Inde manarunt illa, quae ex traditione Apostolorum in Ecclesia habentur. *14. 17.* Similia loquitur & agit in anima iusti. Igitur *audiam quid loquatur in me Dominus, quoniam loquetur pacem in plebem suam: quando ducet illam in solitudinem, & ibi loquetur ad cor ejus.* *Pf. 84. 9. Ose. 2. 14.*

PUNCTUM III.

Proprietates quaedam illarum apparitionum. 1. quod non continuatae erant, sed interruptae, & plus minus frequentes, pro dispositione, & desiderij fervore; quod & servat Deus, communicando se animae interius. Ergo exardescam Christi desiderio, & adjurabo Angelos beatasque animas: *si inveneritis dilectum meum, nuntiate ei, quia amore langueo.* *5. 8.*

2. Ap-

2. Apparebat inopinato : & similiter subducebat se, moraque erat brevis, sicque aiebat desiderium sui. Idem evenit in visitationibus spiritualibus, unde ait Bernardus gaudiū in hac vita ex sponsi præsentia esse posse non saturitatem. *Modicum & videbitis me, & iterum modicum, & non videbitis me.* 3. Locus & tempus apparitionum erat varium : sic & visitationes internæ, aliquando in oratione, alias in lectione, alias in negotio. *Spiritus enim, ubi vult, spirat.* 4. Modus etiam fuit diversus. nam aliquando præcessit visio Angelorum : aliquando in aliena figura visus, & non eadem claritate semper, sed juxta dispositionem, aut beneplacitum providentiæ divinæ. Idem contingit animæ. Nos interim fidenter orabimus cum Moyse : *Ostende mihi te ipsum, fortè audiemus : Ego ostendam tibi omne bonum : & cum Davide : Tibi dixit cor meum, exquisivis te facies mea, faciem tuam, Domine, requiram : Et cum Philippo : Domine, ostende nobis Patrem, & sufficit nobis : & cum sponsa : Indica mihi ubi pascas, ubi cubes.*
- Serm.*
13. in
Cant.
Ioan.
16. 10.
3.
Ioan.
3. 8.
4.
- Exod.*
33. 18.
Ps. 26. 8.
- Ioan.*
14. 9.
Cant.
1. 7.

MEDITATIO XVII.

Apparet Apostolis die Ascensionis.

PUNCTUM PRIMUM.

Marc.
16. 14.
Accumbentibus Apostolis apparuit : simulque convescens de abitu suo significavit, ut
sus

Itis fortè similibus sententijs, atque super ultimam cœnam: *Vado parare vobis locum, & iterum veniam, & accipiam vos ad me ipsum, ut ubi ego sum, & vos sitis.* Item: *Si diligeretis me, gauderetis utique; quia vado ad Patrem. Et expedit vobis, ut ego vadam: si enim non abiero, Paraclitus non veniet ad vos: si autem abiero, mittam eum ad vos.*

Act. 1.4.

Ioan.

14.2.

Ier. 28.

c. 16.7.

PUNCTUM II.

Sedete, inquit, in civitate, donec induamini virtute ex alto. Jubet sedere, in quiete expectare, tam mentis, quàm corporis, non huc illicque obeundo, aut anxie desiderando, sed rem Deo committendo: unde præfinivit tempus, etsi post dies haud multos futurum prædixit.

Luc. 24.

46.

In civitate Jerusalem, quietior locus fuisset extra frequentiam: at Spiritus S. dari debuit, ubi mox illius virtus innotesceret, & quia datur ad promulgandam Evangelicam legem, de qua Isaias: *De Sion exhibit lex, & verbum Domini de Jerusalem.* Et quia solitudo cordis est præcipua, quæ potest etiam in frequentia conservari: unde illa civitas vocatur Jerusalem, id est, *visio pacis.* Sim talis, ut in omni loco levare valeam putum cor, & manus ad Deum, donec induamini virtute ex alto, tanquam armatura forti, ad expeditionem Evangelicam: qualis è cœlo tantùm dari potest. Discam hinc. 1. humilitatem, qua agnoscam inbecillitatem me-

Is. 2. 3.

1. Tim.

2. 8.

am ex me. 2. temerarium esse, absque tali præsidio aggredi opus Evangelij. 3. ubi induti fu-
erimus, non morandum, *donec*, inquit, *indua-
mini*: & sic Apostoli fecerunt.

PUNCTUM II.

Luce. 24. **E** *Duxit eos foras in Bethaniam, in montem qui
dicitur Oliveti.* Non liquet, an ipse simul
cum eis visibilis exierit, an tantum jusserit ire, &
disparuerit usque ad locum ipsum. Haud dubie
properarunt mixto tristitiæ gaudio, & eundo
recoluerunt, quomodo ante passionem ex eo-
dem cœnaculo prodijissent cum Magistro suo
ad eundem montem.

Mons Oliveti. Elegit Christus pro Ascensione sua montem,
quem elegerat pro principio passionum, ibi enim usque ad agoniam sanguinis tristatus est,
proditus & captus, atq; à discipulis suis dereli-
ctus: nempe significat sibi per passionem as-
censum ad cœlum parasse. Et quia ibi erat Be-
thania (quæ domus obedientiæ interpretatur)
utique intelligi vult per obedientiam & per ex-
celsam charitatem, monte ipso significatam, &
per misericordiam olivâ adumbratam
conscendi in cœ-
lum.

MEDITATIO XVIII.

Ascendit in Caelum.

PUNCTUM PRIMUM.

EXhibuit se Christus in monte Olivarum Amabili-
splendidiorem, quam antea, & pro comple-
tu dari soliro in discessu, permisit sacra vulnera
osculo attingi, quod præ alijs fecit Mater ar-
denter optans cum Filio ascendere, sed ejus se
voluntati committens. lis Chri-
sti dis-
cessus.

*Et elevatis manibus benedixit eis: quo ritu
significavit, non terrena, sed cœlestia ipsis bo-
na precari & largiri, atque ad abundantiam lar-
gitionis indicandam, ambas elevat manus. Be-
nedictus Deus & Pater Domini nostri Jesu
Christi, qui benedixit nos in omni benedictio-
ne spiritali, in cœlestibus, in Christo.* Bene-
dictio
qualis.
Eph. 1. 3.

Fortè benedictio fuit, qualis olim à Deo præ-
cepta fuit, cum benediceretur populo Israël à
Sacerdote: *Benedicat tibi Dominus, & custo-
diat te: Ostendat Dominus faciem suam tibi,
& misereatur tui, convertat Dominus vultum
suum ad te, & det tibi pacem.* Num. 6.
23. Vel, sicut in ul-
tima cœna precatus est: *Pater sancte, serva e-
os in nomine tuo, ut sint unum sicut & nos.* Et 11. 12.
Ioan. 17. Et
procul dubio dixit, & factum est. O, sim par-
ticeps tuæ benedictionis! quia non solum præ-
sentes, sed etiam absentes in te credituros com-
plecti haud dubiè voluisti.

PUNCTUM II.

Luc. 24. 51. **E***T ferebatur in cœlum, non curru, aut equis*
Ascensio qualis. *ut Elias, sed propria virtute sustollente. Hæ-*
rebant oculis & animis in illum intenti, qui a-
derant : Obstupescebant rei miraculo, exul-
tabant gaudio, ob gloriam Magistri : Rapie-
bantur simul desiderio, ut ipsis etiam conve-
Ps. 67. 19 *niret illud : captivam duxit captivitatem :*
quod reipsa impletum est in comitatu Sancto-
rum, quos è limbo duxerat, cum ipso ascenden-
tium. Sed & multitudo Angelorum hunc as-
centum celebravit, non minus quàm descensum
Deut. 32. 21. *in terras. Ergo abit, sicuti aquila provocans ad*
volatum pullos suos : ut ibi nostra sint corda, u-
bi vera sunt gaudia. Domine, da mihi alas si-
cut aquilæ.

PUNCTUM III.

Act. 1. 9. **E***T nubes suscepit eum ab oculis eorum. Fuit*
haud dubiè lucida & pulchra, qualis dece-
bat in ea ascendentem, & impletum est corpo-
Ps. 103. 3. *raliter illud. Qui ponis nubem ascensum tuum,*
qui ambulas super pennas ventorum. Potuissent
4. Reg. 2. 12. *clamare, ut Elisæus ad Eliam ascendentem : Pa-*
Mysteri- ter mi, Pater mi! currus Israël & auriga ejus.
um nu- O excipiar ego in istam nubem, & rapiar te-
bis. *cum ! Nubes hæc postmodum occultavit*
Christum, & abstulit ab oculis discipulorum.
Id facit etiam nubes peccatorum, ut apud Je-
Thren. 3. 34. *remiam : Opposuisti nubem tibi ne transcat ora-*

rio ad cælum. Aliquando sine peculiari nostra culpa, se subducit ipse Deus aspectui nostro. Sed & corpus, quod corrumpitur, & curæ mortales idem efficiunt. Discute Domine, quidquid obstat, quominus videam te.

PUNCTUM IV.

HÆsissent discipuli diutius intenti in cælum *Act. 10.*
 postquam etiam ab oculis subductus erat, *Docu-*
 nisi interpellassent Angeli duo, in vestibus albis, *menta*
 tacitè redarguentes: *Quid statis aspicientes in*
cælum? Vult Deus nos à contemplatione redi- *rum da-*
 re ad officium. Deinde ingerunt cogitationem *ta Apo-*
 secundi adventus: *sic veniet, quemadmodum*
vidistis eum euntem in cælum: gloriosus hic as-
 census fidem facit futuri adventus, cujus expe-
 ctatione oportet nos circumspectè vivere: nec
 definiunt tempus, ut simus semper solliciti.
 Quòd ita autem veniet, ad gloriam spectat, non
 ad personæ speciem: tunc enim, ut severus Ju-
 dex, cum modò abeat, ut Pater amantissimus à
 filijs. Ergo *in die bonorum memor esto malo-*
rum. *Eccl. 11.*
27.

Et adorantes regressi sunt in Jerusalem cum
gaudio magno: ad verba Angelorum prostra- *Luc. 24.*
 ti in terram præ reverentia, adoraverunt, quem *52.*
 assumptum in cælum, judicemque venturum *Gaudij*
 audierant. *causæ.*

Gaudij illius causa fuit triplex. 1. fides in ipsis
 confirmata ex tam glorioso exitu Magistri sui.
 2. Spes roborata recipiendi Spiritum sanctum,

O 3

& ali-

& aliquando perveniendi, quo præcesserat Magister. 3. Amor Christi: de cujus gloria exultabant, ac de propria.

Matt. Proficiam in iisdem, ut volare possim ad
24. 28. Christum, tanquam aquila, *ubi enim corpus erit,*
Ps. 102. illuc congregabuntur aquila, ij nimirum, quo-
5. rum *juventus renovatur ut aquila: & etiam qui*
Is 49. 31 *spesant in Domino, mutabunt fortitudinem, as-*
sument pennas, sicut aquila.

MEDITATIO XIX.

*Triumphalis ingressus Christi in cælum
& sessio.*

PUNCTUM PRIMUM.

Ps. 67. 19 **A**scendens Christus in altum, captivam du-
xit captivitatem, justos, quos ex limbo li-
beraverat, & captivos nihilominus ducebat in
Os. 11. 4. *funiculis Adams, in vinculis charitatis.* Hi ad
Trium-
phus
Christi.
Ps. 83. 2 ingressum cæli Empyreï obstupescit loci pul-
chritudine; cumque limbi squalore confere-
tes, haud dubiè exclamarunt; *Quàm dilectata-
bernacula tua Domine virtutum! concupiscit &
deficit anima nostra in atria Domini.*

Non defuit in hac pompa cantus jubilatio-
Ps. 46. 6. num; nam scriptum est; *Ascendit Deus in ju-*
v. 7. *bilatione, & Dominus in voce tubæ?* quare se
mutuò cohortantes, dicebant; *Psallete Deo
nostro; psallite, psallite Regi nostro, psallite; Quo-*
niam Rex omnis terræ Deus, psallite sapienter.
Psallite

Psallite Deo, qui ascendit super cœlum cœli ad Orientem: applaudebat simul multitudo Angelorum. Nam currus Dei decem millibus multiplex, millia letantium. Instar currus triumphalis erant millia Angelorum, non ad subventionem: sed ad Majestatem. Et hi, cæteros alloquentes, qui in cœlo manserant, dicebant: *Attollite portas Principes vestras, & introibit Rex gloria: quærentibus autem: Quis est iste Rex gloria: Respondent: Dominus fortis & potens, Dominus potens in prælio: conspicati Christum, interrogant: Quis est iste, qui venit de Edom tinctis vestibus de Bosra? ille formosus in stola sua, gradiens in multitudine virtutinis sue? nam virtute sua Christus ascendit in cœlum: tinctus autem humanitatis indumento ex passione sua. Qui respondet: Ego sum qui loquor justitiam, & propugnator sum ad salvandum. Tunc simul omnes acclamarunt: Dominus est Agnus, qui occisus est, accipere virtutem, & divinitatem, & sapientiam, & fortitudinem, & honorem, & gloriam, & benedictionem, & laudem in sæcula sæculorum.*

Præ cæteris exultabat ipsemet Christus, gaudens quod ovem perditam humeris suis reportaret, ob quam descenderat in terram. Dicebatque Angelis. *Congratulamini mihi, quia inveni ovem qua perierat.*

PUNCTUM II.

Ingres-
sus Chri-
sti in
coelum,
Ioa. 17.

Christus ad thronum Patris perveniens, offert ei spolia inferno detracta, justorum cœtum. Dein, quasi confecti operis rationem reddens, sic eum alloquitur: *Pater! manifestavi nomen tuum hominibus, & te clarificavi super terram, opus consummavi, quod dedisti mihi ut faciam. Et nunc clarifica me tu Pater apud te ipsum claritate quam habui prius quam mundus fieret apud te.*

Pf. 109.
Phil.
2. 9.

Pater oblatum donum grater accepit, aitque Filio: *Sede à dextris meis*, supra omnem creaturam constituens eum, *ut in nomine ejus omne genu flectatur.* Fiduciam concipiam, quando os meum & caro mea sedet à dextris Dei, illuc perveniendi, dummodo ut illud impleam, *Qua sursum sunt quarite, ubi Christus est in dextera Dei sedens; qua sursum sunt sapite, non que super terram.*

Col. 3. 1.

PUNCTUM III.

Sedes
sanctarū
animarū
in
cœlis.

Ubi confedit Christus ad dexteram Patris, mox Sanctis quos adduxerat, proprios thronos assignavit inter Angelorum choros, pro merito cujusque, & impletæ sunt ruinae Luciferi, & sociorum, gratulantibus Angelis.

Heb. 9.
10.

Et eo item tempore munus sui Pontificatus obire Christus cœpit, interpellans assidue pro nobis, sacratissimas cicatrices Patri repræsentando, *Non enim in manufacta sancta Jesus*

in-

introiuit, sed in ipsum cœlum, ut appareat nunc vultui Dei pro nobis.

Habentes ergo Pontificem magnum qui penetravit cœlos, Jesum Filium Dei, teneamus spei nostra confessionem: Filioli, inquit Joan. hac scribo vobis, ut non peccetis: sed & si quis peccaverit, advocatum habemus apud Patrem, & ipse est propitiatio pro peccatis nostris.

Heb. 4.
14.
Ioan. 21.

MEDITATIO XX.

Expectatio Adventus Spiritus Sancti.

PUNCTUM PRIMUM.

Receperunt se discipuli in cœnaculum, & ibi orabant, ut mererentur accipere Spiritum S. Nam etsi Christus promiserat eum, intelligebant tamen per media debita impetrandum.

Erant perseverantes unanimiter in oratione. Oratio concordium est efficax. Vbi duo consenserint, fiet illis à Patre meo. Est etiam unanimitas oratio, quando exterior & interior homo conspirant pariter collecti.

Unanimitas in oratione.
I.

Deinde erant perseverantes, uti Christus movuit: Oportet semper orare, & non deficere: & Deus, saltem ob importunitatem, exaudit, ut judex malus viduam illam: & cum nescirent tempus adventuri Spiritus Sancti, sine intermissione instabant orationi, ut invenirentur parati.

Act. 1. 13
Matt. 28. 19.
Luc. 18. 5e

Cum

Act. 1. 14. Cum mulieribus, & Maria Matre Jesu, & fratribus ejus. Magni interest quod Maria simul orat.

Igitur oratio mea sit collecta extra turbam in cœnaculo, unanimis per charitatem cum omnibus perseverans usque ad importunitatem, Matre Dei suffragante. Cœnaculum illud fuit typus Ecclesiæ, in qua orationes sunt efficaces propter communionem Sanctorum.

PUNCTUM II.

Causa
collecti-
onis A-
postolo-
rum.

Igitur Apostoli se collegerunt in cœnaculo.

1. Quia Christus jusserat eos sedere in civitate, & quiete delitescere. Ibi commemorabant, quæ Luc. 24. Christus in eo loco fecerat & dixerat Et sicut 49. ille ante prædicationem per quadraginta dies in deserto se recepit: ita ipsi illuc, ut reciperent Spiritum Sanctum. 2. Quia conscij propriæ imbecillitatis, ut in passione Christi apparuerat, & destituti præsentia Christi, non sibi fidebant, & tantò cupidius Spiritum Sanctum postulabant. Postulabo etiam ego: Cor mundum crea in me Deus, & spiritum rectum innova in visceribus meis. Redde mihi letitiam salutaris tui, & Ps. 103. spiritu principali confirma me. Emitte spiritum tuum, & renovabis faciem terræ, animæ meæ.

3. Ipsemet Spiritus Sanctus faciebat eos postulare gemitibus inenarrabilibus, tantòque ardentioribus, quo propinquabat magis illius adventus.

tus. Desideria sancta prænuntij sunt futuræ gratiæ. *Ignis enim ante ipsum procedet.* Ps. 96. 3.

PUNCTUM III.

Dilatus est adventus usque ad dies decem, is numerus significat multitudinem, ut vel quam diutissimè expectandum esse dicamus, quia plus satis compensabit omnem moram, vel modica ejus præsentia. Et quod ægtius obtineretur, cautius custoditur, & plus multo meretur doni magnitudo. Quare non deficient, *si morem fecerit, quia veniens veniet, & non tardabit.* Denique denarius numerus significat perfectionem: unde monemur quàm perfecto studio quærendus sit Spiritus Sanctus, nempe ut quidam Propheta ait, *decies tantum convertentes requiretis Deum, quàm erraveritis ab ipso.*

Causæ
dilatationis
adventus
Spiritus
Sancti.

Hab. 2. 3

Bar. 4.
28.

MEDITATIO XXI.

De electione Matthiae in locum Judææ

PUNCTUM PRIMUM.

Providentia Dei circa Ecclesiam supplendo semper necessarios Pastores, & cùm aliqui deficiunt, vel etiam ipsæ provinciæ, substituendo alios juxta illud: *Tene quod habes, ne alter accipiat coronam tuam: & de Juda: Episcopatum ejus accipiat alter: Similem providentiam*

Apoc. 3.
11.
Ps. 108.

exhi-

exhibet erga Ordines Religiosos, aliásque Congregationes, pro earum conservatione. Concupiam salutarem timorem, ne alteri cedam locum meum.

Suavitas etiam providentiæ spectatur in eo, quod non ipse per eos quadraginta dies constituere alium pro Juda voluerit, sed per ipsos Apostolos, ad commendandam eorum auctoritatem.

PUNCTUM II.

Apostolorum obedientia.

IN hac electione eminet. 1. obedientia, quam congregatio illa sancta acquievit Petro tanquam capiti, proponenti de electione facienda, cum opponere potuissent expectandum esse Spiritus Sancti adventum: sed nimirum Deus illustraverat Petrum, ita fieri oportere, juxta

Ps. 108.
3.

2.
Concordia.

3.
Oratio.

Scripturam: *Episcopatum ejus accipiat alter.* 2. concordia, qua convenerunt in duos, & humilitas, nemine pro se ambiente: unde solet turbari concordia. 3. Oratio ad Deum, qui novit corda hominum, & quid expediat.

PUNCTUM III.

Humilitas S. Matthiæ causa electionis

DIvino calculo prælatus est Matthias Barabæ qui ob sanctitatem cognominabatur Justus, tamen hic primo loco fuisset nominatus. Videtur Deus favere voluisse humilitati, quia Matthias non ita eminebat, ut alter. Et ita legitur ea die Evangelium: *Confiteor tibi Pater, quia revelasti ea parvulis.*

Non

Non est indignatus Barsabas, nec elatus Matthias: ita ego si prætereat, acquiescam divinæ dispositioni, meque indignum judicabo: si promovear, ne ideo putem me digniorem, cum ob alias causas fieri possit, & cum timore suscipiam.

MEDITATIO XXII.

De beneficio dati Spiritus sancti, & cur sit datus.

PUNCTUM PRIMUM.

Causæ dandi moventes fuere. 1. Bonitas Dei, qui *ita dilexit mundum, ut Filium suum unigenitum daret*: & quamvis hunc tam malè tractasset mundus, nihilominus etiam daret Spiritum sanctum. 2. Meritum Christi, qui passione sua nobis illum promeruerat, & assistens jam ad Patris dexteram impetravit, sicut dixerat: *Ego rogabo Patrem, & alium Paraclitum dabit vobis*. 3. Misericordia ex parte Dei, ex parte verò nostra, ingens necessitas & miseria. 4. Quia per ipsum consummari debuit opus redemptionis, exhibendo nobis illius fructum. Misit eum Pater, misit eum Filius: *Qui captivam ducens captivitatem, dedit dona hominibus*: sed & Spiritus Sanctus dedit semetipsum: & ita est donum & donans. *Veni dator munerum, veni lumen cordium*.

Causæ
missionis.

1.

Ioan.

3. 16.

2.

Ioan.

14. 16.

3.

4.

ps. 67.

17.

PUN-

PUNCTUM II.

In quem finem missus. **F**inis & effectus istius donationis. 1. Ut esset advocatus, & consolator pro Christo: *Alium Paraclitum dabit vobis, ut maneat vobiscum in æternum.* Advocatus est: hoc est, postulare facit & orare. Solatur autem, & arguit in adversis. *Manet in æternum, invisibilis.* Neque enim conveniebat ut Christus maneret cum illis visibiliter in æternum. 2. Ut doceat: *Cum venerit Paraclitus, ipse vos docebit omnia, & suggeret vobis omnia, quacunque dixerit vobis. Reducet in memoriam & faciet intelligere, quacunque dixerim vobis, apud vos manens.* 3. Ut testificaretur de Christo: *Ille testimonium perhibebit de me, illuminans & movens ad credendum, quis ego sim, & per vos testificans coram mundo: nam & vos testimonium perhibebitis de me, quia ab initio mecum estis.* 4. *Ut arguat mundum de peccato, & de justitia, & de judicio: de peccato quidem, convincens eos impiè agere, quòd in me non credant; De justitia, confirmans innocentiam meam, ac legis meæ sanctitatem: De judicio, quod feci expellens diabolum, cujus tamen castra homines sequuntur. Sic in anima operatur Spiritus sanctus, coarguens malum, inducens ad justitiam, discernere faciens inter Christum & diabolum, & sequi in omnibus meliora.*

1.

Joan.

14. 16.

2.

3.

Joan.

16. 8.

4.

PUN-

PUNCTUM III.

Datur ipse dator donorum, ut nunquam de- Spiritus
 ficiant dona, quando ipse possidetur: ideo ^{S. dator}
 Spiritus sanctus comparatur perenni fluvio: *Qui* ^{donorū}
credit in me, flumina de ventre eius fluent aqua ^{Dei.}
viva indeficientis. Et aqua, quam ego dabo, fiet ^{Ioan.}
in eo fons aquæ salientis in vitam æternam. ^{7. 38.}
 Jo- ^{Ioan.}
 annes etiam vidit *fluvium aquæ vivæ splendi-* ^{4. 14.}
dum tanquam crystallum, procedentem de sede ^{Ap. 22. 8}
Dei & Agni, qui est Spiritus sanctus, à Patre
 & Filio procedens, ad cuius ripas *lignum vitæ*
 confitum est, *proferens duodecim fructus, singu-* ^{Gal. 5.}
los per menses singulos. Hæc sunt dona Spiritus ^{22.}
 Sancti, & speciatim, quæ Paulus vocat *fructus*
Spiritus Sancti.

Concipiam fiduciam: nam si fontem nobis largitur, quomodo non omnia nobis cum ipso donabit? Petam duodecim illos fructus, singulos speciatim.

PUNCTUM IV.

Quibus datur? Idiotis piscatoribus, sed & Quibus
 omnibus hominibus quamvis barbaris & ^{datur}
 pessimis, dum ritè velint: sicut promisit: *Effun-* ^{Spiri-}
dam de Spiritu meo super omnem carnem. Nec ^{tus S.}
 prohibet, quod aliquando dixerat: *Non per-* ^{Ioel. 2.}
manebit Spiritus meus in homine, quia caro est, ^{23.}
 dum secundum carnem vivit. *Non est persona-* ^{Gen. 6. 3.}
rum, acceptor Deus, sed in omni gente quæ timet ^{Act. 10.}
eum, & operatur iustitiam, acceptus est illi. ^{34.}

Hoc

Hoc dixit Petrus, cum super Centurionem & alios gentiles Spiritus sanctus descendisset.

MEDITATIO XXIII.

De modo, quo datus est Spiritus Sanctus.

PUNCTUM PRIMUM.

Spiritus
S. datur
Fideli-
bus.

Gen. 8. 9.

Ioan.

14. 17.

Circumstantiæ loci & temporis. 1. In cæna-
culo, quo soliti erant convenire : Est typus
Ecclesiæ, in qua solum datur Spiritus Sanctus
sicut *columba non invenit ubi requiesceret pes e-
jus*, nisi in *arca Noë*. Et Christus ait : *Quem
mundus non potest accipere*. Erant autem ad
centum viginti perseverantes in oratione, qua
petebatur ipsum donum, quæ oratio ascendit
in conspectu Dei.

Cur die
50. post
Pascha.

Ezech.
36. 26.

Erat dies quinquagesima à Paschate Judæo-
rum, Pentecoste, qua recolebatur memoria le-
gis datæ in monte Sinai inter fulgura & toni-
trua, & scriptæ in tabulis lapideis. Nunc au-
tem dabatur lex nova, lex charitatis, inscripta
in tabulis cordis carnalibus, non duris instar la-
pidis, sicut promiserat Dominus : *Anferam
cor lapideum, & dabo cor carneum*, molle ac
flexile : quinquagesima autem dies (qui nu-
merus Jubilæum ac remissionem significat)
nota est plenæ remissionis peccatorum. Nam
in Jubilæo debita relaxabantur, & captivi. Un-
de

de dicitur de Spiritu sancto, quia ipse est remissio peccatorum.

PUNCTUM II.

Modus veniendi. *Factus est repente de caelo sonus, tanquam advenientis Spiritus vehementis. Repente* : Visitatio divina non habet praefixum tempus, omni tempore experienda & expectanda : sed repente & ignoranti advenit de caelo, non ab aliqua plaga mundi : nam *omne datum optimum de sursum est. Tanquam Spiritus vehementis*, id est, venti. Habet Spiritus S. similes vento effectus. Inspiratione aeris conservatur vita, & ardor internus mitigatur : sic Spiritus sancti gratia conservat vitam spiritualem, & concupiscentiae mitigat ardores. Ventus efflat paleas a tritico, & promovet impellendo : sic Spiritus sanctus efflat imperfectiones, & invitat ad bonum : *Veni Auster, & perfla hortum meum, & fluant aromata*, exempla benevolentiae virtutum. *Fiat medium fornacis* (sicut tribus pueris) *quasi ventus roris flantis*, ne ignis contristet, aut quidquam molestiae inferat. *Vehementis* : *Nescit enim tarda molimina Spiritus Sancti gratia* : excutit torporem vehementer, sed suaviter : *qui Spiritu Dei aguntur, hi sunt filij Dei.*

Modus veniendi
Act. 2.2.

Iac. 1.17

Cant.

4. 16.

Dan. 3.

50.

Ambr.

lib. 2. in

Lucam.

Rom. 8.

14.

Factus est sonus : instar tonitruui, ut tota urbe audiretur, typus praedicationis Evangelicae : *In omnem terram exiit sonus eorum, & in fines orbis terra verba eorum.* Inde illi duo Apo-

4.

Ps. 18. 5.

Rom.

10. 18.

Tom. II.

P

stoli

Marc. stoli à Christo nominati sunt, *Boanerges filij*
 3. 17. *tonitru.*

PUNCTUM III.

Myste-
 ria hujus
 repleti-
 onis.
Act. 1. 2.
 1.
Is. 11. 5.
 2.
Sap. 1. 7.
Joel. 2.
 28.
 3.
 4.

ET replevit totam domum, ubi erant sedentes.
 I. Significatur abundantia donorum colla-
 ta Ecclesiæ, ut prædixit *Isaias*. *Repleta est terra*
scientia Domini, sicut aquæ maris cooperientes e-
am. 2. Quòd nemo eximatur ab hac gratia; quo-
niam Spiritus Domini replevit orbem terrarum.
 Et effundam spiritum meum super omnem car-
 nem. 3. Quòd cum in animam venit omnes il-
 lius potentias sic implet, ut omnia interiora be-
 nedicant Domino. 4. Ubi erant sedentes non
 implet animam vagam, atque ad exteriora effu-
 sam, sed collectam.

PUNCTUM IV.

1.
 Cur in
 forma
 ignis.

Apparuerunt illis dispersita lingua tanquam
 ignis. In varijs formis apparuit Spiritus
 sanctus ad diversos effectus significandos. In
 Baptismo Christi, in forma columbæ, ob in-
 nocentiam, & fœcunditatem bonorum ope-
 rum, quam tribuit: in Transfiguratione, ut nu-
 bes lucida; quia obumbrat & protegit, nec non
 fundit umbram scientiæ: In apparitione post
 Resurrectionem: in sufflatione; quòd sit Spi-
 ritus vitalis, qui per Sacramenta confertur: in
 Pentecoste, ut ignis.

1.
 2.

1. Quia purificat, & scoriam videlicet pecca-
 torum, rejicit ab auro & argento. 2. Illuminat,
 ut

ut de mysterijs fidei certiores faciat, quam si
cernerentur oculis corporeis. 3. Accendit cha- 3.
ritate in Deum & proximum. 4. Sursum ele- 4.
vat mentes, ut conversatio in cælis sit. 5. Trans- 5.
format in se quæ apprehendit, ut anima fiat unus
spiritus cum Deo. De hoc dixit Christus: *Ignem*
veni mittere in terras; & quid volo, nisi ut ac- Luc. 2.
cendatur? linguæ erant, non cor: quia non da- 49.
batur, ut ipsi soli amarent: sed ut linguis suis
& prædicatione cæteros purificarent, illumina-
rent, accenderent, sursum proveherent, Deb-
que unirent. Lingua etiam ignea est devotio in
affectus prorumpens admirabiles.

Apparuerunt dispersita, quia divisiones gra- II.
tiarum sunt, idem autem Spiritus. In Ecclesia Cur dis-
alius aliam accipit gratiam, omnes autem sunt in persæ
utilitatem singulorum membrorum, ut in lingua.
pore naturali, in quo bonum oculi est etiam 2. Cor.
manus, & vicissim. 2. 49.

Sedit autem super singulos eorum, sicut dixit III.
Christus: ut maneat vobiscum in eternum. Nam Ioan.
quantum in ipso est, non recedit, nisi à nobis 14. 16.
repellatur. *Spiritus sanctus disciplina effugiet* Sap. 1. 5.
fictum, & auferet se à cogitationibus, quæ sunt
sine intellectu, & corripietur à superveniente i-
niquitate.

PUNCTUM V.

ET repleti sunt omnes Spiritu sancto: Cùm
essent inæqualis meriti, omnes tamen re-
pleti sunt, ut nihil extra Deum optarent aliud.

Repleti sunt, quoad omnes facultates animæ, ut in omnibus perfecti repente evaderent. *Mutatio dextera excelsi.* Cæterum repleti sunt pro capacitate vasorum, & dispositione, ac ita plus accepit Christi Mater, tum Apostoli, tum cæteri. Proinde dilatabo cor meum, ut quam plurimum capiat. *Dilata os tuum, & implebo illud*: juvant ad hoc quatuor. 1. Puritas conscientiæ. 2. Humilitas cordis. 3. Fiducia dilatans. 4. Fervens oratio.

Denique repleti sunt, quisque pro officij, & gradus sui mensura.

PUNCTUM VI.

Act. 2. 4. **E**T ceperunt loqui varijs linguis, prout Spiritus sanctus dabat eloqui illis.

Donum linguarum.
Linguarum donum eis datum est, ut omnibus gentibus Evangelium prædicarent. Et sicut *confusio linguarum* à Deo immissa est ob superbiam, in cælum usque ædificantium: ita ad culmen perfectionis contendentibus, & civitatem ædificantibus, ad visionem Dei pertinentem, quæ est Jerusalem cœlestis, data est omnium notitia linguarum.

2. Cor. 2. 17. Loquebantur autem prout Spiritus sanctus dabat eloqui illis: nempe sicut dicit Paulus: *Non sumus adulterantes verbum Dei, sed ex sinceritate; sed sicut ex Deo coram Deo in Christo loquimur.* Ubi quatuor circumstantiæ recti sermonis indicantur. 1. Ut ex sincera intentione ad Dei gloriam: 2. Ut sicut ex Deo, non à perturba-

turbato affectu. 3. Ut tanquam Deo adjuvante.
4. Ut in Christo, qualia non sunt verba vana & impertinentia.

Tandem hinc discimus, quales affectus in anima excitet Spiritus sanctus, sicut dicit Apolus: *Implemini Spiritu sancto loquentes vobismetipsis in psalmis, & hymnis, & canticis spiritualibus, cantantes & psallentes in cordibus vestris Domino: gratias agentes semper pro omnibus in nomine Domini nostri Jesu Christi, Deo & Patri.* Fecerunt hoc illa die Sancti illi, ac præ omnibus Beatissima Virgo. O, si audire licuisset voces laudis & gratiarum!

MEDITATIO XXIV.

De gestis ab Apostolis ipsa die Pentecostes.

PUNCTUM PRIMUM.

AD sonitum Spiritus vehementis *convenit* *Act. 2. 5.*
multitudo: sic Divina inspiratio facit accurrere quo vocat.

Apostoli autem, accepto Spiritu sancto, mox prodeunt in publicum: quia vult Deus ut gratiam ejus non sinamus esse otiosam. Et sicut superbiæ est semet ingerere absque virtute ex alto in opus Evangelij, ita pusillanimitatis & vitij gratia suppetente, velle delitescere.

Loquebantur autem magnalia Dei: id fecit lingua Spiritus sancti: lingua autem mundi, &

carnis loquuntur sua magnalia: & loquebantur Apostoli linguis ignitis, fervore ingenti, ut stupeperent omnes, & mirarentur ad invicem dicentes: *quidnam vult hoc esse?*

PUNCTUM II.

Alij irridentes dicebant, quia musto pleni sunt. Nunquam desunt irrisores boni operis. *Heli Sacerdoti visa est Anna temulenta præ fervore orandi. Et cognati ipsius Christi dicebant, eum in furorem versum, cum prædicaret.* Sic isti modo. Juvat ad humilitatem irrisio, & ut sic discamus, quàm aberrat judicium mundi, & ut non facilè damnemus quæ à justis fiunt extra ordinem.

Irrisio
Occasio
prædicandi.

Ex irrisione captant Apostoli occasionem docendi veritatem: ac primus Petrus, tanquam caput, loquitur, & modestè redarguit calumniam, quòd tam manè non sit præsumenda ebrietas, sed melius esse mustum à Spiritu Sancto, qui per Joëlem promissus fuerat. O Domine! *introduc me in cellam istam, & ibi ordina in me charitatem, tu qui invitas: Bibite & inebriamini, charissimi.*

Joel. 2.
2. 28.
Cant.
2. 4.
Cant.
5. 2.

PUNCTUM III.

Sermo efficax, quo Petrus testimonium de virtutes. **S**edit Christo, in quo elucet miræ virtutes Petri. 1. Sapientia in Christi mysterio astruendo, & confirmando ex scripturis. 2. Libertas & fortitudo animi qua Christum confitetur, quem
ipsa

ipsi crucifixerint : quod etiam postea fecit coram ipsis Pontificibus, Anna, & Caïpha, eisque prohibentibus, respondit : *si justum est vos potius quàm Deum audire, judicate, idemque alij fecerunt, loquentes verbum Dei cum fiducia.* Act. 4. 19.

3. Zelus & ardor dicendi, ut compuncti corde dicerent : *Quid faciemus, viri fratres ?* 3.

Conversi sunt circiter tria millia, & baptizati, non absque mysterio sanctissimæ Trinitatis : ut alia vice quinque millia pro quinque Christi vulneribus. Quæ exultatio Apostolorum, matris, Angelorum, Christi ipsius!

MEDITATIO XXV.

De vita primorum Christianorum.

PUNCTUM PRIMUM.

ERant perseverantes in doctrina Apostolorum, & communicatione fractionis panis, & orationibus. Hi tribus vita spiritualis & nutritur, & augetur. 1. Audiendo & legendo, unde magis instruamur. 2. Frequentatione sacrosanctæ Evcharistiæ. 3. Assidua oratione. In actis legitur Spiritum sanctum datum fuisse, vel inter audiendum verbum Dei, ut Centurioni. Adhuc loquente Petro, cecidit Spiritus sanctus super omnes, qui audiebant verbum Dei : vel in receptione Sacramentorum. Imponebant manus super illos, & accipiebant Spiritum S. ubi Sermo est

Act. 2.
42.
Tria exercitia virtutum.
1.
2.
3.
Act. 10.
44.
Act. 8. 17.

Confirmationis Sacramento ; vel in oratione, cum orassent, motus est locus, in quo erant congregati, & repleti sunt omnes Spiritu sancto. His igitur ego in istam medijs.

PUNCTUM II.

Perfectionem consiliorum quam Christus commendaverat, Spiritus sanctus adveniens induxit in primis Christianis ; ait enim : *omnes qui credebant, erant pariter, communem vitam agebant, sicut omnium erat cor unum, & anima una.* Id promissum fuerat : *Dabo eis cor unum, & animam unam,* & pro hoc Christus orabat, *ut sint unum sicut & nos :* sic impletum illud Isaiaë : *Habitabit lupus cum agno, pardus cum hœdo, vitulus & leo & ovis simul morabuntur, & puer parvulus minabit eos.* Homines diversi ingenij & morum, imò feri & intractabiles *confuescent mansuetis. Videte opera Dei, quae posuit prodigia super terram.*

Deinde paupertatem Evangelicam complexi sunt : *Vendebant possessiones, pretia ante pedes Apostolorum ponebant, nullus eorum quae possidebat, aliquid suum esse dicebat ; dividebatur inter omnes, prout cuique opus erat, nec quisquam erat egens inter ipsos : sic fiebat ut qui nihil habuerant, omnia possiderent ; & qui sua reliquerant, centuplum acciperent.* Et sanctæ hujus paupertatis transgressor *Ananias cum uxore, quod de pretio fraudasset, terribili exemplo*

plo à S. Petro morte multatus est : quia, in- c. 5. 2. 4.
quit , non es mentitus hominibus, sed Deo.

PUNCTUM III.

Reliqua Christianorum vita : *Quotidie e-
rant perdurantes unanimiter in templo, & Act. 2. 46
frangentes circa domos panem, sumebant cibum Vita
cum exultatione, & simplicitate cordis collaudan- Christi-
tes Deum, & habebant gratiam ad omnem ple- anorum
bem. 1. frequentatio loci sacri causâ orationis, in tribus
cum perseverantia uno animo. 2. fraterna con- 1.
iunctio & convivatio, qualis à Davide expri- 2.
mitur : *Iusti epulentur, & exultent in conspectu Ps. 67. 4.*
*Dei, sine fictione aut duplicitate cordis, mu-
tuo se excitantes, ad laudandum Deum pro
impertita sibi gratia Evangelij. 3. Redundabat 3.
in plebem ædificatio magna ex sancta & fra-
terna conversatione quam inter se colebant, e-
rantque in pretio. Disce, Religiose.**

MEDITATIO XXVI.

De Spiritus sancti inspirationibus.

PUNCTUM PRIMUM.

Quod homo gratia Spiritus sancti sit spiritus, Spiritus
sicut ait Christus: *quod natum est ex carne, S. effe-*
caro est, & quod natum est ex spiritu, spiritus est, ctus in
quæ summa est perfectio. Nempe, uti homo renatis,
secundum naturam fit similis generanti : ita na- Ioan.
tus ex Spiritu sancto, fit eidem similis. Porro 3. 6.
sicut homo non statim ac est genitus, habet

P 5 omnem

omnem perfectionem agendi naturalem, sed acquirit per incrementa : ita Spiritus sanctus, quos sibi assimilavit, sensim perficit in operando : quod præstat inspirationibus suis, quarum tres sunt proprietates à Christo Nicodemmo insinuatae, apud Joannem, ex similitudine venti.

Jo. 3.6.

PUNCTUM II.

I. Spiritus S. quomodo spiret.

Prima proprietas : *Spiritus ubi vult spirat,* quibus vult, quando vult, sicut vult. 1. inspirat non petentibus, nec cogitantibus. 2. imitentibus & indignis. 3. etiam contradicentibus, ut Paulo, præcipuè tamen filijs, qui Spiritu Dei aguntur. His inspirat optima quæque; & ut cum libertate spiritus, illa faciant, non cum tædio, non ex timore, non sicut mercenarij, sed studio placendi Deo, quæ est libertas spiritus. Et quemadmodum Deus omnibus benefacit : ita justus ab eodem spiritu motus etiam inimicis & persequentibus reddit bona. Et quia vult idem quod Deus, dum facit quod Deus vult, suam semper implet voluntatem, quod est quodammodo esse omnipotentem.

1.

2.

3.

PUNCTUM III.

II. Liberè spirat.

Secunda proprietas est: *Et vocem ejus audis:* Sic est potens, ut nullo obstaculo prohiberi possit, quin audiatur : & penetrat ad intima mentis & voluntatis, illam illuminans, hanc movens, tametsi in potestate hominis sit non con-

con-

consentire motioni ; sed & flexere eum potest, ne dissentiat, idque suaviter, ut etiam cum voluptate ducatur, dicatque: *Domine quid me vis facere ?* Est auris quaedam interior, discernens verba Spiritus Sancti : nam is mutat cor in melius semper, & à caducis abducit, ejusque finis est justitia, gaudium, & pax, contra quam malus spiritus agit.

Habet etiam homo, in quo manet Spiritus Sanctus, voces suas : unde agnoscitur Spiritus inhabitans : eæ sunt exempla virtutum.

PUNCTUM IV.

Tertia proprietas : *Nescis unde veniat, aut quo vadat.* Unde minimè putatur, sæpe inspiratio oboritur. Finis etiam peculiaris, quem Spiritus Sanctus intendit, latet : ut cum dicebat sanctus Paulus : *Alligatus spiritu vado in Jerusalem, qua in ea eventura sunt mihi ignorans.* Ego autem inspiratione bene utar ad profectum animæ.

III.
Occultè
venit.

12. 20.
22.

MEDITATIO XXVII.

De septem donis Spiritus sancti.

PUNCTUM PRIMUM.

In regeneratione spirituali hominis, præter virtutes Theologicas, Fidem, Spem, & Charitatem, quibus perficitur ipsa justificatio, infunduntur etiam animæ dona septem Spiritus Sancti.

Dona S.
Spiritus.

San-

Sancti quæ à virtutibus distinguuntur, quòd hæc sint habitus, per quos operamur: dona autem sunt qualitates quædam animam reddentes aptam divinis motionibus & inspirationibus excipiendis, ad insignes quosdam actus. Sunt autem hæc dona cum charitate conjuncta, & illa amissâ hæc perduntur. Juvant autem, tum ad declinandum malum, tum ad faciendum bonum.

PUNCTUM II.

Ufus di-
versus
donorū.

Juvant ad malum declinandum, & expellendum, juxta diversas tentationes, affectionesque malas, quæ solent animam exagitare.

I.

I. Est *radium* fastidiumque divinorum, ut plane desipiant: & ita anima ad sensualia se convertit, & effundit. Sic Israëlitaë *nauseabant supra manna*, tanquam *cibo levissimo*, & expe-
tebant ollas Egypti. Huic morbo medetur *donum Sapientie*, quæ rationes divinas suggerit, ut cœlestia sapiant magis, desipiant carnalia & terrena. Vocatur iste morbus, stultitia; quæ verè est maxima in illa in appetentia divinorum, pravâque æstimatione.

Num.
21. 5.

II.

II. Est *ruditas* sive obscuritas quædam mentis circa res fidei capiendas; unde existunt dubia, perplexitates, torpor ad credendum & sperandum. Huic medetur *donum intellectus*, illustrans nebulasque dissipans, unde pacem & gaudium habeamus in credendo.

III.

III. *Hesitatio*, in subitis præsertim tentationibus

bus unde periclitamur. Huic occurrit donum *Consilij*, suggerens expeditam rationem evadendi: ut cum Joseph *reliquit pallium* in manu ad-
 Gen. 39.
 12.
 ultrae.

IV. *Ignorantia*, & incircumspectio, unde à
 12. IV.
 dæmone circumvenimur, & in fraudem indu-
 cimur. Opponitur donum *Scientia*, quo illu-
 minati discernimus imposturas diaboli, carnif-
 que & mundi fallacias.

V. *Imbecillitas* animi ad ferenda damna po-
 12. V.
 titis, quam peccandum, si vitæ aut rerum jactu-
 ra sit facienda. Roborat donum *Fortitudinis*,
 ut sanctos Martyres.

VI. *Durities* cordis, ad compatiendum proxi-
 12. VI.
 mis, & ferendum ab eis quidpiam. Emollit do-
 num *pietatis*.

VII. Motus *superbia*, & *arrogantia* frænat
 12. VII.
Timor Dei, qui conspicitur ex intelligentia ju-
 dicioꝝ divinatorum, & notitia illius majesta-
 tis: unde anima se humiliat. Studebo tam
 necessaria dona conservare, & in quavis illa-
 rum tentationum ad Spiritum S. pro opportu-
 no auxilio confugere. *Impulsus, eversus sum,*
 ps. 117.
ut caderem, & Dominus suscepit me.
 13.

PUNCTUM III.

Iuvant eadem dona ad prosequendum bo-
 num etiam perfectum. 1. *Sapientia* ad divinas
 perfectiones subtiliter intelligendas, cum gu-
 stu, affectuque amoris. 2. *intellectus*, ad pene-
 tranda fidei mysteria, & quæ in eis latent, altis-
 1.
 simas 2.

Modus
 quo Spi-
 ritus S.
 suis do-
 nis juvat

- simas rationes, simulque credenda certitudine tanta, ac si cernerentur : unde copia suavissimarum cogitationum quibus exardescit ignis salutaris in meditatione.
3. *Scientia* rerum creaturarum, quatenus à Deo, & in se sunt, atque in Deum ducunt, morésque formant. Atque hæc tria dona juvant vitam contemplativam, & illius exercitationes, quæ sunt *Lectio, Meditatio, Oratio, Contemplatio*. Sed quia hæc ipsæ debent spectare pacem in virtutibus, accedit donum *consilij*, quo dirigimur in illis, ut sigillatim & in particulari concipiam⁹ proposita opportuna, & efficacia : alioqui vaga & arida erit mens, ut est apud Sapientiam : *Sicut parturientis cor tuum phantasias patietur, nisi ab Altissimo fueris emissa visitatio.*
4. *Ecc. 34.*
- 6.

Restant alia tria dona, quæ perficiunt nos in operibus vitæ activæ erga proximos.

5. Donum *Pietatis* nos perfecit, ut erga superiores, tanquam filij nos geramus ; erga inferiores, ut matres ; erga æquales, in visceribus charitatis.
6. Donum *Fortitudinis* perficit nos ipsos ad ardua quæque pro divino obsequio aggredienda intrepidè.
7. Donum *Timoris* in ordine ad Deum, per intimam reverentiam illius majestatis, gloriam ei reddendo pro omnibus bonis.

Inter hæc septem dona, donum *Consilij* medium est, tanquam sol inter planetas, utriusque vitæ consulens, tum contemplativæ, tum activæ,

ut

ut in utraque optimum eligamus, nec à Sathana se in Angelum lucis transformante deludamur. Et quia periculosum est sibimet credere ac fidere, eodem *consilij* dono impellimur, ut aliorum ductu præsertim Superiorum dirigi velimus, juxta illud: *Cor boni consilij statue tecum, Eccl. 37. credens quod anima viri sancti enuntiat vera, 17. quam septem circumspectores sedentes in excelsis ad speculandum.*

MEDITATIO XXVIII.

De S. Stephano Protomartyre.

Fuit Stephanus post missionem Spiritus Sancti inter celeberrimos post Apostolos, unus ex septem Diaconis delectis ab Apostolis, de quo apud Lucam leguntur quatuor insignia. 1. dona eximia ei collata. 2. quòd excellenter illis usus fuerit. 3. extraordinarij favores Dei erga illum. 4. exitus vitæ clarissimus, adde præmium. Ferè in alijs Sanctis possunt similia considerari.

PUNCTUM PRIMUM.

Dona ei collata intelligi possunt ex eo, quòd dicitur, *plenus Spiritu Sancto*. In quo continentur quatuor ipsi nominatim attributa, quòd plenus esset gratia, sapientia, fide, & fortitudine; *Gratia*, qua Deo gratus & amicus erat in præcipuis; *Sapientia*, in divinis excellenter percipien-

Act. 6. 3.

Liberalitas Spiritus Sancti in Steph.

cipiendis, communicandisque in alios; *Fide*, fiducia plena & operatrice mirabilium; *Fortitudine*, qua invictus reddebatur in profitenda, propugnandaque veritate. Accepit ista à Deo gratis: sed, haud dubiè disposuit se, ut acciperet, disponente illum ipsamet gratia Dei, quam per illius merita flagitabo, ut aliquo modo etiam ego replear Spiritu Sancto, quod ille persecutori suo Paulo in terra adhuc positus impetravit. Deinde considerandum quàm bene usus fuerit acceptis donis.

1. *Sapientia*, pro Christi gloria ad revincendos Judæos, ut non possent resistere sapientiæ & spiritui qui loquebatur, juxta Christi promissum: *Non vos estis qui loquimini, sed spiritus Patris vestri, qui loquitur in vobis.*

2. *Fide eminenti* faciebat prodigia & signa magna in populo, ad confirmandum doctrinam.

3. *Fortitudinem* exhibuit singularem in concilio malignantium Judæorum, intrepidè eos redarguens, & Christi gloriam prædicans, quando & apparuit vultus ejus tanquam *Angeli*. Quippe modestè & graviter, & servata mentis & oris serenitate loquebatur, ut verum in eo esset illud Job: *Lux vultus mei non cadebat in terram.* Non concidebat, nec confundebatur, sed mira gratia atque constantia inter furentium contradictiones, & contumelias perseverabat, objiciens illis quod semper Spiritui sancto restitissent, Prophetas occidissent, & ipsum Dominum: quare stridebant dentibus in eum.

PUN-

Quomodo usus donis suis.

1.
Act. 6.
 50.
Matt.
 10. 20.

Job. 29.
 24.

PUNCTUM II.

EXimii favores, quibus illum Deus profe- Favores
 cutus est. Refert enim Scriptura : *Cum* extraor-
esset plenus Spiritu Sancto, intendens in cœlum dinarij.
vidit gloriam Dei. Ubi 1. observa quod pleni- 1.
 tudo spiritus, hoc est gratiæ & sanctitatis, & in- Act. 7.
 tenta in cœlum mens per orationem, valent ad 55.
 obtinendum ejusmodi extraordinarios favores,
 quales, etsi non sunt expetendi, curandum ta-
 men, ne illis reddamur indigni, sed aptemur po-
 tius : nam dispositiones illas promittit Domi-
 nus : *Effundam super domum David, & su- Zach. 12*
per habitatores Jerusalem spiritum gratiæ & pre- 10.
cium. 2. observa quod dicitur : *Vidit gloriam 2.*
Dei, & Jesum stantem à dextris Dei. Ad hoc in-
 primis datur cœleste lumen, ut Divinitatis glo-
 ria in tribus personis, & Humanitatis in Chri-
 sto exaltatæ dispensatio intelligantur : nam *hæc Ioan.*
est vita æterna, ut cognoscant te Deum verum, & 17. 3.
quem misisti Jesum Christum. Vidisse autem di-
 citur, quo notatur sublimior intelligentia divi-
 norum, qualem significat Paulus, cum dicit :
Nos verò omnes revelata facie gloriam Domini 2. Cor. 3.
speculantes, in eandem imaginem transforma- 18.
mur (utique per amorem) à claritate in clarita-
tem, tanquam à Domini spiritu. Nempe pro-
 ficiendo semper à lumine in lumen, & de vir-
 tute in virtutem, operante Spiritu S. 3. Visio 3.
 hæc à Deo concessa fuit tunc Christi athletæ.
 Primò, ut remuneraret illius constantiam in

reddendo testimonium Christo. Nam solet etiam nunc vicem reddere, etiam centuplam in hoc sæculo. Secundò, ad roborandum magis pugnantem. unde Christus se exhibet stantem, quasi ad auxiliandum paratum. Tertiò, ut inspecta veritate eorum quæ annunciabat, magis magisque accenderetur ad testificandum. Unde erumpit clamans : *Ecce video cælos apertos, & Jesum stantem à dextris virtutis Dei.*

PUNCTUM III.

I. **M**ors Stephani pretiosa. 1. sumpsit occasionem ex illo favore singulari, quo se Christus illi exhibuerat, sicut & venditio Joseph Patriarchæ ex viso divinitus oblato. Ita Deo gratum est, ut causâ illius patiamur, siquidem eo dirigit impertitos favores. Unde & nos quoque debemus eadem referre, ut comparemur ad plus patiendum. 2. Per summum furorem est illata ei mors : nam pro eo, quòd debuissent in cælum oculos levare, ubi Christus se ostendebat, etiam aures obturaverunt, ne verba audirent dicentis, se *videre Christum stantem à dextris Dei* : atque impetu facto, extra civitatem ejecerunt, & lapidibus necarunt, quos ille placidissimè excipiebat fixus in cælo : unde & lapides ei dulces fuerunt. Contingat etiam mihi, ut præ gustu contemplationis Dei dulcescant labores & dolores.

Patitur pro Deo.

2.
Martyrium S. Stephani quale?

PUN-

PUNCTUM IV.

Orat pro lapidatoribus suis. Imitatur Magistram & præceptum illius exequitur: *Orate pro persecutibus vos.* Spiritum quoque suum commendabat exemplo Magistri. Orat autem instanter, quippe flexis genibus & voce magna clamans: cum pro se stans oraverit, nec tali clamore: quippe necessitas erat major, & illi obsistebant gratiæ. Tulit autem fructum conversionem Pauli; prius tamen pro se oravit, quam pro inimicis: cum Christus prius pro inimicis, tum verò spiritum suum Patri commendaverit: nam Christus non egebat gratia in eo transitu, sed Stephanus, qui antè de se debuit esse sollicitus: orans pro inimicis, meretur exaudiri pro seipso. Tandem de eo dicitur: quòd *obdormivit in Domino*, in charitate & unione cum Deo, vel pro confessione Domini. *Beati, qui in Domino moriuntur: opera enim illorum sequuntur illos.* Singulariter Stephano convenit: *Posuisti, Domine, super caput eius coronam de lapide pretioso.*

Fervor

S. Ste-

phani.

O. Matt.

5. 44.

Orat pro

se stans,

pro ini-

micis

flexis

genibus.

Apoc.

14. 12.

Ps. 4.

Q 2

ME-

MEDITATIO XXIX.

Conversio Pauli.

PUNCTUM PRIMUM.

Qualis fuerit : Summus persecutor, ut præ
 zelo contra Christum. *Custodiret vesti-*
menta lapidantium Stephanum. Quin, ut te-
 statur Lucas, *devastabat Ecclesiam per domos,*
Saulus intrans, & trahens viros, & mulieres tradebat in
quantus peccator custodiam. In quo impletum : *Benjamin lupus*
Gen. 49. rapax, manè comedet pradam, & vespere divi-
det spolia : manè & vespere, semper in hoc in-
 tentus, ut laniaret. Nec contentus Hieroso-
 lymis id agere Damascum petijt, ut inde vin-
 ctos adduceret, *spirans minarum & cadis.*
 Primò quidem permisit Deus Saulum ita in-
 sanire, ut quoniam ad magna illum elegerat, sic
 fundaret illum in magna humilitate, quando
 meminisset, qualis fuisset : quod & memora-
 bat humili gratâque recordatione : *Qui prius*
blasphemus fui & persecutor & contumeliosus :
 unde etiam se vocabat *minimum Apostolorum,*
& indignum vocari Apostolum, quòd persecutus
esset Ecclesiam Dei. Hunc fructum humilita-
 tis ex peccatis præteritis colligere oportet, quòd
Eccl. 42. qui facit, de eo dicitur : Melior est iniquitas
viri, quàm mulier benefaciens. Vir est, qui ex
 peccatis surgit ardentior mulier, qui languet in
 opere bono.

Secun-

Secundò ut ipse ait. *Ideo misericordiam consecutus sum, ut in me primò ostenderet Christus Jesus omnem patientiam, ad informationem eorum qui credituri sunt illi in vitam eternam: nec modò patientiam in sustinendo, sed charitatem in amando tam infestum inimicum, bonitatem in vocando ita aversum & fugientem, potentiam in rebellem compellendo, misericordiam in recipiendo pœnitentem, gratiæ vim in commutando in virum alterum. Et voluit, sicut in terra degens insignes peccatores verbo convertit, Magdalenam, Matthæum, Zachæum: ita è cœlo documentum dare ejusdem pietatis, ut peccator non diffidat.*

H.

1. Tim.

16.

Tertiò demum ad exemplum nobis, ne finamus nos abripi ab impetu vehementis naturæ, vel ab indiscreto zelo, vel ab ira, quamvis per boni speciem, uti Paulus: ac si tale quid contingat, redeamus ad cor, Christo dante, quamprimum, & ferventer.

III.

PUNCTUM II.

Christus apparet Saulo appropinquanti Damasco, de qua apparitione ipse scribit: *Novissimo autem omnium tanquam abortivo visus est mihi, id est, tanquam immaturo fœtui, & præter ordinem, ac violenter edito. Mira Dei charitas & dignatio, quòd jam à dextris majestatis sedens in excelso ipsemet Christus in vero suo corpore se præsentem exhibuerit acerrimo persecutori. Nam quòd Apostolis post re-*

Charitas Christi erga Saulum. 1. Cor. 15. 8.

Q3

sur-

resurrectionem apparuerit, minus fuit: tum quia terras nondum reliquerat: tum quia amanti- bus & desiderantibus ipsius praesentiam. Verè implevit illud pastoris boni officium, qui re-
Luc. 15. *4.* *relictis nonaginta novem ovibus in deserto, vadit ad illam quae perierat,* quamquam deseruisse
If. 65. 1. *Rom. 10. 20.* *coelum non est credendus. Multum est, quòd inveniri se faciat à non querentibus: at quòd etiam à persequentibus, id verò est supra omnem modum.*

Deinde considerandus apparitionis modus.
Proprietates illustrationum caelestium.
1. *Subito circumfulsit eum lux de caelo.* Subito, inquit, non solum, quia repentè, instar fulguris, sed quia inopinanti & immerenti contingit. Sic Deus agit, ut est apud Job: *In manibus abscondit lucem, & praecipit ei, ut rursus adveniat. Annuntiat de ea amico suo, quòd possessio ejus sit, & ad eam possit ascendere.* Immissa est lux, cum jam appropinquaret Damasco, in ipso aggressu intercipiens conatus. Aliàs Deus peccatoribus sepiam viam spinis, ut revocet ad se, objiciens difficultates, & impedimenta cupiditatibus. Saulum blandè allexit, luce perfusum. Et accidit circa meridiem, ut ipse refert, qua hora Christus crucem subit, nempe in fervore charitatis praeventit illum Deus: quod agnoscens ipse Paulus ait: *quòd vivo in carne, in fide vivo Filij Dei, qui dilexit me, & tradidit semetipsum pro me.* Aliter etiam in meridie id factum, cum ad summum pervenerat persecutoris rabies: quo augetur beneficij magnitudo; & Paulus dice-
 re

re jure potuit : *Nisi quia Dominus adjuvit me, Ps. 93.*
paulominus habitasset in inferno anima mea. 3. 17.

Circumfulsit eum : quaquæ versus vallavit, ut
 nusquam pateret ad alia intuitus, nisi per eam
 lucem. Id fit, quando anima sic est illustrata,
 ut nihil extra Deum, nisi propter Deum cogitet,
 aut velit. 4. Blandè compellat : *Saule, Sau-* 4.
le, quid me persequeris ? nomine proprio appel-

lat, ut notum, & ad emolliendum. Causam ro-
 gat, veluti paratus satisfacere, si quam dederit
 persequendi. Ita Job : *Si contempsi subire judi-* 10b. 31a
cium cum servo meo, & ancilla mea, cum disce- 13.
parent adversum me ; quæ est suprema digna-

tio : & id facit Deus cum peccatore. Porro
 persecutionem servorum suorum ducit suam :
 & qui in cruce non est questus de crucifixori-
 bus suis, nunc queritur de membris suis. Felix
 peccator, cui Deus ita ad cor loquitur, ut intelli-
 gat quem offendit.

PUNCTUM III.

PAuli interrogatio, *Quis es Domine ?* Qui in- Cogni-
 terius à Deo illuminatur, continuo appetit tio Dei
 magis magisque nosse eum, qui loquitur in ipso; & sui
 Dominum autem vocat pro reverentia erga e- ipsus.
 um jam concepta. Respondit ei Dominus : *E-*
go sum Jesus Christus quem tu persequeris. Ubi
 duo aperit : & quis ipse sit, & qualis sit Sau-
 lus. Ego, inquit, sum Salvator, & tu Salvatoris
 persecutor. Hoc intelligat probè peccator, un-
 de bonitas eminet Dei, qui ita benignus est et ga

Q 4

con-

contemptores sui ; & iniquitas peccatoris, qui talem non veretur offendere. O noverim te, Domine, & noverim me, ut te solùm amem, detester verò meipsum ! Addidit Dominus : *Durum tibi est contra stimulum calcitrare.* Nam tibinet nocere, te cruentas, non exstimulantem. Ita qui obsistunt motionibus divinis, suo malo faciunt.

PUNCTUM IV.

Act. 9. 6. **E**ffectus divini responsi : *Et Saulus tremens*
Stupor **E**ac stupens dixit : *Domine quid me vis fa-*
Sauli. **cere ?** Tremet ex conscientia facti, stupet de
 misericordia Dei erga se ; & quod ita cæcutive-
 rit. Hæc duo operatur divina lux in anima
 peccatoris. *Illuxerunt coruscationes tue, com-*
Pf. 76. **mota est, & contremuit terra.** Offert tandem se
19. & paratum ad omnia. *Hæc mutatio dextera Ex-*
96. 4. **celsi.** Nolim, Domine, me interrogares, ut cæ-
Pf. 76. II cum illum : *Quid tibi vis faciam ?* sed ego ti-
Luc. 18. **bi dicam.** *Quid me vis facere :* quia non mea,
41. **sed tua debet voluntas fieri.**
 Interro- **Jubetur itaque ingredi civitatem, ibi docen-**
 gatio **dus, quid oporteat eum facere.** Vult Deus per
 Sauli **otium, & accuratè nos cognoscere divinam vo-**
 qualis ? **luntatem, non obiter, & perfunctoriè.**

Tandem ex comitibus non dicitur aliquis conversus ; sed quod *stupefacti stabant, audientes quidem vocem, neminem autem videntes.* Ea est profunditas divinatorum consiliorum. Quanquam nec indicium ullum datur, quòd omnes per-

permanerint in perfidia : neque est verò simile, quin à Saulo postea instructi, saltem aliqui in Dominum crediderint.

MEDITATIO XXX.

De ijs qua secuta sunt Sauli conversionem.

PUNCTUM PRIMUM.

Surgit de terra : apertisque oculis nihil videbat ad manus autem trahentes introducunt *Act. 9. 8.*
 Damascum. 1. Jacuerat toto tempore visionis *1.*
 in terra prostratus à lumine & voce. Humiliari *Humili-*
 enim debuit, & cum reverentia excipere man- *atur Sau-*
 datum Dei; sed & in talibus debilitari solent vi- *Ius.*
 res corporis, ut contigit Danieli : & Jacob *Dan. 10.*
8.
 claudicavit ex visione Dei. Languet caro, vi- *Gen. 32.*
 gente spiritu. 2. Ad jussum dicentis: Surge, re- *31.*
 sumptis viribus, surrexit, non è terra tantum, *2.*
 sed ex terrenis affectibus, roboratus Spiritu. *Obedit*
 Surge qui dormis, & exurge à mortuis, & illu- *Deo.*
 minabit te Christus. 3. Apertis oculis, nihil vi- *Eph. 5.*
 debat : quia mens cœlitus illustrata, despicit ter- *14.*
 rena, & ad ea non attendit, nec movetur. *3.*
Fit cæ-
eus.

PUNCTUM II.

Quid egit illo triduo à visione? Erat ibi tri- *Quid e-*
 bus diebus, non videns, & non manduca- *git cæ-*
 vit, neque bibit ; sed oravit, ut Christus Ananiae *cus.*
 Q 5 *di-* *Act. 9. 9.*

1. **Cur tri-**
duo. dixit : *Ecce orat.* 1. Tribus diebus erudiri debuit de mysterio SS. Trinitatis, in cuius nomine baptizandus erat. Et sicut Christus triduo jacuit in sepulchro ante resurrectionem suam : ita Paulus in illo secessu contemplationis, priusquam resurgeret per baptismum. Ac Apostoli per decem dies præparati sunt ad recipiendam plenitudinem Spiritus sancti : Paulus autem triduo tantum ; quod festinaret Deus illum adhibere ad opus prædicationis.
2. **Præpa-**
rat. o
triplex. præparatio fuit triplex, visus exterioris privatio, & abstractio à visibilibus, jejunium, oratio. 3. Illo triduo eruditus est à Christo de omnibus excellentibus, non externo magisterio, sed interno.
3. **Eruditur**
à Christo *Unde ait : se non ab homine accepisse & didicisse*
Gal. 1. 12. Evangelium, sed per revelationem Jesu Christi. Et hoc ipsum indicavit Ananias, cum ad eum veniens dixit : *Deus præordinavit te, ut*
Act. 22. cognosceres voluntatem ejus, & videres justum,
4. & audires vocem ex ore ejus, quia eris testis illius ad omnes homines, eorum, quæ vidisti & au-
Act. 9. disti. Et inter alia etiam didicit, quod per *Ananiam visus ei foret restituendus.*
11.

PUNCTUM III.

1. **Modi re-**
velatio-
nū varij **A** Nanias interpellatur à Domino. 1. **Mona-**
atur in visu vel somno, cum Saulus vigilans
vocatus fuisset : nempe sive vigilantes, sive
idonei simus recipiendo divino lumini. *Nox, il-*
Ps. 138. luminatio mea in delitijs meis. Et ego dormio, &
81.
Cant.
5. 3. COR

cor meum vigilat. 2. Designatur vicus, ubi di- 2. Mysteri-
 versabatur Saulus, quod vocaretur *Rectus*, & um in
 Dominus domus, *Judas* quod est confessio, si- vocibus.
 ve peccatorum, sive divinæ laudis. Aptè omnia.
 nam ceperat gressus suos rectos facere, & a-
 gnoscens sua peccata, laudabat Patrem miseri-
 cordiarum. 3. Jubetur Ananias adire Saulum, 3. Cur A-
 non accersite ad se, quia ægrotus adeundus est ananias
 à medico, & quia vult Deus quæri oves suas, & adit.
 quadrat nomen *Anania*, quod est, *Nubes Do-*
mini, quales esse debent Prædicatores, nempe
 veloces, agilesque, & imbre cœlesti pleni, ad ir-
 rigandas animas.

PUNCTUM IV.

A Nanias obtendit difficultates, quas diluit
 Dominus. 1. Ait: *Domine audivi de viro* 1. Fallacia
hoc, quanta mala fecerit Non oportet conce- judicia
 ptas opiniones de proximo, præsertim ex solo relinque
 auditu, tenaciter retinere, maximè cum potue-
 rit interea emendari. Et Ananias audierat ex o-
 re Domini de Saulo: *Ecce orat*: quod erat si-
 gnum mutatæ mentis. 2. Videtur Ananias affe- 2. Terigi-
 ctu humano ductus, quòd timeret sibi à lupo. versatur
 Unde velut interrupit initio sermonem Do- Ananias
 mini, objiciendo difficultates. Licet quidem
 difficultates proponere, ut discamus modum e-
 as vincendi; non verò, ut declinemus execu-
 tionem mandati. Neque Ananias sic proposu-
 isse putandus est, sed ut cognosceret, quomo-
 do agendum sibi cum Saulo. 3. Dominus re- 3. spon-

Christi
ad eum
respon-
sio.

spondit: *Vas electionis est mihi iste.* Verè ele-
ctionis, hoc est, modo singulari, nullisque ejus
meritis delectum, & ad summa quæque ele-
ctum. Vas autem, hoc est, instrumentum, ad
portandum nomen meum coram gentibus, & re-
gibus, & filiis Israël: & quod de Sole dicitur:
Ecel. 43. Vas admirabile opus excelsi. Nec portabit mo-
do nomen meum, sed pro illo etiam multa pa-
tietur. *Ostendam enim illi quanta eum oporteat pati pro nomine meo.* Recenset ipsemet,
qui tulit: *In laboribus plurimis, in carceribus abundantius, &c.* Et quidem jure optimo ita
Deus disposuit. Primò, ut lueret in se, quæ ali-
is intulerat sanctis, & per hæc præpararetur ad
insignem gloriæ coronam ipsi à Deo destina-
tam. Deinde, ut discamus extraordinarios
gratiæ favores non conferri, nisi multa pro
Christo passis, aut per afflictiones disponi ho-
minem ad illos. Denique, ne foret discipulus
supra Magistrum, aut Apostolus, præ eo qui
misit illum.

PUNCTUM V.

1.
Suavis
provi-
dentia
Dei.

ANanias exequitur mandatum Domini. 1.
Adit Saulum. Potuerat Deus, qui tam
potenter vocaverat, absque ministerio cujus-
quam reddere Saulo visum, sed amat subjectionem
in quolibet, quantumvis magno. Unde etiã
per Ananiam Saulo denuntiat, quòd esset mu-
nus ejus, *testificari de Christo in omnes gentes.*
Compellat Ananias eum benignè vocans fra-
trem,

trem, sed cum autoritate tamen agit : *Saule Act. 22.*
frater ! respice, Deus praordinavit te, ut cognosce- 13.
res voluntatem eius, exurge, baptizare, & abluere
peccata tua, invocato nomine ipsius. 2. Voluit 2.
Deus illuminari eum ante baptismum, ut magis Baptis-
gauderet, conspecto baptizante, & inde intel- mi vir-
ligeret effectum baptismi, qui illuminat & tus ostē-
sqummas peccatorum abstergit. Accepit si- ditur.
mul donum linguarum, aliāque Apostolis im-
perita. Quomodo exultavit ? quas Deo grati-
as egit ? pro epistolis autem quas attulerat ad
vinciendos credentes, ipse factus est viva epi-
stola, ad Christi gloriam evulgandam. 3. Con- 3.
tinuò ingressus synagogas predicabat Jesum, quo- Fervor
nam hic est Filius Dei. Non acquievit carni & Sauli
sanguini, ut ipse ait, sed absque respectu suorum conversi
(quibus levis, & inconstans videri poterat, &
quorum indignationem ac persecutionem me-
tuebat) tanquam musto plenus statim profilijt,
ut Apostoli, post acceptum Spiritum sanctum:
& convalescebat, & confundebat Judaeos affir-
mans quoniam hic est Christus. Ita nimirum re-
dimere volens priorem culpam, & resarcire da-
mna illata, & implere quod alijs postea ipse præ-
scripsit : Sicut exhibuistis membra vestra ser- Rom.
vire immunditiae, & iniquitati ad iniquitatem, 6. 19.

ita nunc exhibete membra vestra servire

justitia in sanctificatio-
nem.

ME-

MEDITATIO XXXI.

Illustres Pauli virtutes.

PUNCTUM PRIMUM.

1. **P**Aupertas eximia. 1. reliquit omnia, ut cæte-
 Pauper- ri Apostoli; & implevit, quod suavit: *Ha-*
 ras B. bentes alimenta, & quibus tegamur, his conten-
 Pauli. ti simus: & tanquam nihil habentes, & omnia
 1. Tim. possidentes. Nam bonum paupertatis erat ipsi
 6. 8. præ totius mundi possessione. 2. Sustinuit mul-
 2. Cor. tam egestatem: *in fame & siti, in jejunijs mul-*
 6. 10. *tis, in frigore, & nuditate.* 3. Ne gravaret Fide-
 c. 11. 27. les, cum posset vivere de Evangelio: *sibi &*
 2. Thes. *socijs victum labore manuum* quæsit.

PUNCTUM II.

1. **C**astitas inconcussa. 1. se proponit exem-
 Castitas. plum cælibatus: *Volo omnes vos esse, sicut*
 2. Cor. *me ipsum: ut essent sancti corpore & spiritu, &*
 7. 7. *possent sine impedimento Dominum obsecrare.* 2.
 2. noluit mulierem circumducere (quod alij facie-
 c. 9. 15. bant) quæ sibi necessaria suppeditaret, ad cau-
 22. telam & exemplum. 3. Probatum fuit tentatio-
 3. nibus, *Angelo Sathana eum colaphizante, & ro-*
 Interna gantem pro liberatione responsum fuit: *Sufficit ti-*
 pugna. *bi gratia mea: nam virtus in infirmitate perfici-*
 2. Cor. *itur: Nempe dum oppugnata vincit. Et con-*
 12. 7. *tinet tentatio hominem in humilitate, Ne ma-*
gnitudo, inquit, revelationum extollat me, datus
est mihi stimulus carnis. Eodem spectat, quod
 di-

dicebat: *Sentio aliam legem in membris meis Rom. 7. repugnantem legi mentis meae.* Verum, ut alibi 22.
ait: *Deo gratias, qui dedit nobis victoriam per 1. Cor. Dominum nostrum Iesum Christum.* 17. 15.

PUNCTUM III.

Mortificatio carnis, & sensuum, custos ca- Poeni-
stitatis: ait enim: *Ego sic pugno, non qua- tentia.*
si aërem verberans, sed castigo corpus meum, & 1. Cor. in servitutem redigo: ne cum alijs predicaverim, 9. 26. ipse reprobus efficiar. Et alibi: *Semper mortifica- 2. Cor. tionem Iesu in corpore nostro circumferentes, ut 4. 10. & vita Iesu manifestetur in corporibus nostris.*
Nam ille multa tulit in corpore suo propter nos. Unde etiam dicebat. *Ego stigmata Iesu in Gal. 6. corpore meo porto: ipsum imitor ferendis car- 17. nis afflictionibus.*

PUNCTUM IV.

Humilitas divinissima. 1. Nam sibi alios Humili-
præferebat: *Christus venit peccatores sal- tas B. vos facere, quorum primus ego sum.* Et: *Ego Pauli. sum minimus Apostolus.* Et. *Mihi omnium I. Se mini- sanctorum minimo data est hæc gratia.* Sancto- mum ait rum, inquit, id est credentium. Videlicet con- 1. Tim. siderabat in se, quod suum erat, peccata; non 1. 15. dona gratiæ, quæ erant Dei. In alijs autem 1. Cor. gratiam suspiciebat, non infirmitatem naturæ 15. 9. Eph. 3. 8 attendebat.

II. Palam sua peccata confitebatur, *Blas- II. phemus fui, & persecutor, & contumeliosus, & Confite- per- tur pec- cata.*

1. Tim. persequebar Ecclesiam Dei. Et: Cùm fundere-
 1. 13. tur sanguis Stephani, ego adstabam; & consen-
 Act. 22. tiebam, & custodiebam vestimenta interficienti-
 19. um illum. Quòd si pro se dicere cogeretur
 2. Cor. invitus faciebat: Factus sum insipiens: vos me
 12. 11. coëgistis. Et reticebat tamen multa: Ne quis,
 v. 6. inquit, me existimet supra id, quod videt in me,
 aut audit aliquid ex me. Nimirum humilis est,
 promptus ad sua imperfecta manifestanda, tar-
 dus ad ea, unde commendatur: quod ipsum,
 cùm facit, humiliat se, dum idcirco ab aliqui-
 bus vanus reputatur.

III. III. Bona, quæ habere se noverat, in Deum
 Deo referebat. Gratia Dei sum id, quod sum Abun-
 gloriam dantius omnibus laboravi: non ego, sed gratia
 tribuit. Dei mecum. Et: Pro me nihil gloriabor, nisi in
 1. Cor. infirmitatibus meis. Et cùm ei deferrentur divi-
 15. 10. ni honores, scissâ tunica exiliens in turbas cla-
 2. Cor. mabat: Viri, quid hoc facitis: & ego homo mor-
 12. 5. talis sum, similis vobis. Meminerat illud suum:
 Act. 14. Quid habes quod non accepisti? & si accepisti,
 13. quid gloriaris; quasi non acceperis?
 1. Cor. 4. 7.

IV. IV. Quòd sibi non fideret, sed sancto timo-
 re afficeretur. Ut cùm dicebat: Nihil mihi
 Timor conscius sum: sed non in hoc justificatus sum. Et:
 in seip- ne fortè reprobus efficiar. Et idcirco studiosè
 sum. petebat preces fratrum pro se; & ne per se ali-
 v. 4. c. quod obiceretur impedimentum divinæ circa
 2. 27. se, & Evangelium dispositioni. Et tandem cùm
 Col. 4. 3. accepisset Evangelium à Christo, subiecit se a-
 Rom. 5. lijs Apostolis, ne fortè in vacuum curreret.
 30. Gal. 4. 3.
 Gal. 2. 2.

V. Quia

V. Quia gaudebat contemni se : *Mihi ad se gloriarī, nisi in cruce Domini nostri Jesu Christi, per quem mihi mundus crucifixus est, & ego mundo. Et: Pro minimo mihi est, ut à vobis judicer, aut ab humano die. Et: An quero hominibus placere? si adhuc hominibus placerem, (placere quærerem) servus Christi non essem.*

V.
Mundū
contem-
nit.
1. Cor. 4.
3.
Gal. 1.
10.

PUNCTUM V.

Patientia invicta. 1. Labores fuerunt maxi-
mi. *Gravati sumus supra modum & supra virtutem, ita ut tederet nos etiam vivere: nul- lam requiem habuit caro nostra, sed omnem tri- bulationem passi sumus: foris pugna, intus ti- mores.* 2. Sic ferebat: ut ad majores paratus esset: *Ego non solum alligari, sed & mori para- tus sum propter nomen Domini Jesu.* 3. Inter la- bores fiducia magna erigebatur in Deum: *Vt non simus confidentes in nobis, sed in Deo, qui nos de tantis periculis eripuit, & eruit: in quem speramus, quoniam & adhuc eripiet.* Et scio abundare, & penuriam pati: *Omnia possum in eo qui me confortat.* 4. Reficiebatur divinis so- latioj: *Benedictus Deus, qui consolatur nos in omni tribulatione nostra, ut possimus & eos con- solari, qui in omni pressura sunt.* Et: *Repletus sum consolatione, superabundo gaudio in omni tri- bulatione nostra.* Et: *Placeo mihi in infirmi- tatibus meis, in contumelijs, in necessitatibus, in persecutionibus, in angustijs, pro Christo.* Sic De- us compensat tolerantiam.

Patien-
tia.
1.
2. Cor. 1.
8.
c. 7. 5.
2.
Act. 21.
13.
3.
1. Cor.
1. 9.
Phil. 4.
12.
1. Cor.
14.
c. 7. 4.
c. 12. 10.

Tom. II.

R

PUN-

PUNCTUM VI.

Oratio
& con-
templa-
tio.

1.
Rom. 29.

1. Tim.

2. 8.

2.

1. Cor.

14. 15.

Phil. 3.

20.

3.

2. Cor.

12. 2.

7. 7.

c. 2. 12.

7.

c. 5. 13.

4.

Phil. 3.

8.

ORatio & contemplatio. 1. assidue orabat. *Testis est mihi Deus, quod sine intermissione memoriam vestri facio semper in orationibus meis: quod & alijs suadebat: Volo vos orare in omni loco levantes puras manus ad Deum.* 2. Orabat affectuosè; nam dicebat: *Orabo spiritu, orabo & mente.* Videlicet conversatio ejus in caelis erat. 3. Contemplatio ejus fuit altissima: *Raptus ad tertium caelum audivit arcana verba quae non licet homini loqui.* Ait: *Ne magnitudo revelationum extollat me: & illud se mente excedimus Deo,* ubi significantur extases mentis. 4. Hinc provenerunt altissimi sensus, quos de Christo, & ejus gratia, de arcanis providentiæ, de Deo, & Angelis, deque alijs rebus protulit: & inde factum ut omnia alia parvipenderet: *Existimo omnia detrimentum, propter eminentem scientiam Jesu Christi Domini mei, & arbitror ut stercora.* Age anima mea? contende in studium orationis, unde affluit tanta bonorum copia.

PUNCTUM VII.

Amor
unitio-
nis cum
Christo,
Gal. 2.
19.

Charitas erga Christum, qua erat ei summo unionis gradu conjunctus; quod expressit, dicens: *Christo confixus sum cruci. Vivo autem jam non ego, sed vivit in me Christus.* Ubi significantur duo unionis modi; alter per amorem Crucifixi, ejusque imitandi in omni-

omnibus studium. Unde dicebat: *Non iudicavi me scire aliquid inter vos, nisi Jesum Christum, & hunc Crucifixum*: Hoc cogitat, hoc loquitur, hoc agit, ut se conformet crucifixo. Alter modus est abstractior, ac si Christus ejus anima esset, omniaque in ipso operaretur: *Vivo ego, jam non ego: vivit verò in me Christus*. O tunc beatum meum vivere, si Christus in me vivat, non ego!

Ab hoc amore veniebat ille fervor: *Quis nos separabit à charitate Christi?* ubi enumeratis adversis omnibus, concludit per nullum eorum, nec per omnia simul, se tantillum dimoveri unquam posse. *Multa, videlicet, aqua non potuerunt extinguere charitatem, neque flumina obruent illam. Erit ignis, qui nunquam dicit: sufficit.*

2. Cor. 2.
Rom. 8. 35.
Cant. 8 7.
Prov. 30. 16.

PUNCTUM VIII.

Charitas fervens erga proximos. 1. Hæc ex Zelus charitate Christi accendebatur in corde ipsius: unde dicebat: *Charitas Christi urget nos*. Præ se tulit eam varijs modis. Nam Ephesios alloquens ait: *Per triennium nocte & die non cessavi, cum lachrymis monens unumquemque vestrum*. Et: *Omnia me servum feci, ut plures lucri facerem*. Et: *Per omnia omnibus placeo, non quarens, quod mihi utile est; sed quod multis, ut salvi fiant*. Ideo tot peregrinationes suscepit, & tot labores exantlavit. 3. Inde afficiebatur alienis malis tanquam proprijs:

1. animarum
2. Cor. 5. 14.
Act. 20.
31.
2. Cor. 9. 19. 12. c. 10. 33.
3. 10. 2.

R 2

Quis

2. Cor. *Quis infirmatur, & ego non infirmor? quis scandalizatur, & ego non uror? Et: Tristitia mihi magna est, & continuus dolor cordi meo propter*
 11. 29. *Judeos incredulos. Et Filioli mei, quos iterum*
 Rom. 9. 2 *parturio, donec formetur Christus in vobis.* 4.
 Gal. 4. 19. *Anteferebat salutem proximorum suo spiritua-*
 4. *li commodo, dicebat enim: Dissolvi & esse*
 Phil. 1. 23. *cum Christo, multò melius: permanere autem*
 Rom. 9. 5. *in carne, necessarium propter vos. Quin optabat*
 5. *anathema esse à Christo pro fratribus. 5. Non*
 1. Cor. 5. *excludebat ejus charitas inimicos: Maledici-*
 4. 12. *mur & benedicimus; blasphemamur & obsecra-*
 2. Cor. 12. 15. *ms. Superimpendar pro animabus vestris: li-*
 12. 15. *cet plus vos diligens, minus diligar. Non ægrè*
 Phil. 1. 28. *ferebat, quod alij prædicarent Christum, ad ipsi-*
 28. *us invidiam & pressuram: sed in hoc, inquit,*
gaudeo & gaudebo, ut Christus annuntietur, sive
per occasionem, sive per veritatem.

PUNCTUM IX.

Alia virtutes. **E**X ista charitate oriebantur alia virtutes. I.
 I. Obedientia. Obedientia ad nutum, cum aliquo se conferre jubebatur; licet se offerrent difficultates, & pericula: nec inde gloriabatur: *nam si, inquit, evangelizavero, non est mihi gloria: necessitas ver. mihi incumbit: & va mihi, si non evangelizavero!* Meminerat illud. *Cum feceritis omnia, dicite: servi inutiles sumus: quod debuimus facere, fecimus.*
 II. Sollicitudo. II. Circumspectio verborum: *Non sumus adulterantes verbum Domini, sed ex sinceritate: sed*

sed sicut ex Deo, coram Deo in Christo loquimur. 2. Cor. 2.
Ita agebat sive in prædicando, sive in conver- 17.
sando : quippe semper habens Deum in inten-
tione sua.

III. Studium proficiendi semper in melius : III.
Ego me non arbitror comprehendisse. Vnum au- Deside-
tem, quæ quidem retro sunt obliviscens, ad ea ve- rium
rò qua priora sunt, extendens me ipsum, ad de- profe-
stinatum persequor bravium superna vocationis ctus.
Dei. Phil.
3. 12.

IV. Dexteritas in tenendo medium, inter IV.
virtutes quæ ægre copulantur, puta inter humi- Dexteri-
litem & magnanimitatem, inter mansuetu- tas.
dinem & zelum, inter misericordiam & justitiæ
restitudinem.

V. Desiderium æternorum. Gemebat liber- V.
tatem filiorum Dei expectans : *Mihi vivere Phil. 1.
Christus est, & mori lucrum. Voluntatem ha- 21.
bemus magis peregrinari à corpore, & præsentis 2. Cor. 5.
esse ad Dominum, & ideo contendimus, sive ab- 8.
sentes sive præsentis, placere illi.*

VI. Fiducia obtinendæ beatitudinis. Bonum VI.
certamen certavi : in reliquo reposita est mihi co- Fiducia
rona justitiæ. Hinc illa alacritas per omnem vi- 2. Tim.
tam, ad offerendum se in pericula : *semper nos 4. 7.
qui vivimus, in mortem tradimur propter Jesum. 2. Cor.
Et: Quotidie morior per vestram gloriam, fratres, 4. 11.
quam habeo in Christo Jesu 2. Cor.
15. 31.*

VII. Constantia moriendi cujus mors ideo VII.
lenior à Deo ordinata fuit, quod tota vita fuis-
set crux.

MEDITATIO XXXII.

Vocatio Cornelij, & visum Petri, de
vocatione Gentium.

PUNCTUM PRIMUM.

Quomodo Cornelius se disponebat ad fidem, & vocationis modus. 1. dicitur fuisse **Cornelij** *se religiosus*, nempe sedulus circa cultum Dei: **virtutes** nam et si gentilis, verum Deum colebat. **ad Bap-** *2. timens Deum*, cavens peccata, quibus Deus of- **tismum.** *fenditur*: ac ejus exemplo, tota domus erat ta- **Act. 10.** *lis*. *3. Faciens eleemosynas multas plebi*. *4. & de-* **1.** *precans Deum semper*, frequenter, & statis ho- **2.** *ris*. Unde hora nona oranti adfuit Angelus. Ta- **3.** *lia* is faciebat prævientus gratia Dei, ut per ea **4.** *præpararetur ad percipiendum quod ipsi de-* *erat.*

Modus Modus vocationis fuit *per Angelum*, mani- **vocatio** *festè hora diei nona apparentem*. Nam *sunt ad-* **nis.** *ministratorij spiritus in salutem hominum*: & **Hebr. 14.** *ipsi offerunt orationes & bona opera nostra ante* **Tob. 12.** *Deum*. 1. Dicit Cornelio: *Orationes tue & ele-* **12.** *mosyna tua ascenderunt in memoriam, in conspe-* **1.** *ctu Dei*: videlicet *oratio humiliantis se, nubes* **Act. 10. 4.** *penetrabit, & donec propinquet, non consolabi-* **Eccl. 35.** *tur, & non descendet, donec Altissimus aspiciat.* **21.** *Rursum: Conclude eleemosynam in sinu paupe-* **Eccl. 29.** *ris: & hæc pro te exorabit ab omni malo.* **15.** *2. Jubet* *accersere Petrum, & ab eo discere quid oporteat ipsum facere.* Non Angelus eum docet, sed

re-

remittit ad hominem, ut commendetur subordinatio inter nos, & humilis subjectio. *Misit ergo Cornelius duos ex domesticis, & militem timentem Deum.*

PUNCTUM II.

Petrus sub adventum nuntiorum orat. *Ascendit autem in superiora domus hora sexta, ut oraret.* Locus secretus ad orationem quæri debet. *Intra in cubiculum, & clauso ostio, ora Patrem tuum.* Tempus etiam aptum, & statum debet esse. Antiquis fuere in usu hora tertia, sexta, & nona: ut Danieli & Davidi; & maxime Apostolis. Tertia ob Spiritus S. adventum: Sexta, quod tunc erat Christus cruci affixus: Nona, qua expiravit, atque ad inferos descendit. Constituam mihi certa tempora, quibus reliqua negotia postponam: *Inter orandum cecidit super Simonem mentis excessus;* qui est abstractio à sensibus, & supra naturæ conditionem elevatio quædam animæ ad superna contemplanda. Solet Deus maxime inter orandum ita se communicare.

Modus
orandi.
Matt.
6. 6.

PUNCTUM III.

Visum Petro oblatum. Sicut inter nos agens Dominus utebatur parabolis, ad repræsentandas res: ita nunc per objectas imagines idem facit: ita cum Joanne in Apocalypsi, & jam cum Petro agit. Nos talia requirere non convenit: juvat tamen mysteria Christi humani-

Similia
spiritua-
lia.

tatis representare nobis ad meditandum, efformatis per imaginationem ejusmodi imaginibus, in quibus velut res cernamus, sed citra capitis offensionem, & vitata illusione. i. in linteo quatuor inijs submisso de cælo in terram, inerant quadrupedia & serpentina terræ, & volatilia cæli. Linteum est Christi humanitas, quam de cælo veniens assumpsit. Ad linteum istud colliguntur ex quatuor cæli plagis mortales, dum per baptismum Christo incorporantur, ejusque fiunt membra: Omnia insunt animalia, quia nemo excluditur, si velit: & nominatim exprimentur tria illa genera, quibus notantur avari, carnales, & superbi: quos non averfatur Christus, sed sanctificat.

II.
Occide,
mandu-
ca my-
sticè
quid?

III.
Respon-
sio Petri

II. Facta est vox ad Petrum: *Surge, occide, & manduca.* Occidere jubet peccatores, ut peccato moriantur: manducare autem illos, hoc est, Christo incorporare per novam vitam.

III. Averfatus Petrus, quia, inquit, *nunquam manducavi commune & immundum.* Erant quippe ibi multa ex animalibus lege prohibitis: At non animalia, sed per illa significatas intelligebat Deus gentes, quæ Judæis habebantur immundæ. Igitur respondet: *Quod Deus sanctificavit, tu commune ne dixeris:* quo significavit gentibus etiam communicari oportere gratiam Evangelij. Deus sanctificavit, eo quod elegit, ut participarent gratiam. Hoc est motivum, ut non averferis ullum peccatorem: sed

sed lucrari magis satagas, quando Deus omnes recipit.

IV. Per ter factum esse dicitur, ut Petrus detrectaret manducare, & nihilominus juberetur: Terna-
sicut tertio interrogatus fuit de charitate: *A- rius nu-
mas me?* Voluit Deus docere ratam sibi esse *merus,*
eam voluntatem admittendi gentes, & velle id
esse quam testatissimum. Vas autem sive lin-
teum receptum est in cœlum, ut intelligeretur
propalatum esse omnibus, quamvis immundis,
viam ad cœlum.

PUNCTUM IV.

HÆsitante Petro, quidnam esset visio, ad-
sunt à Cornelio nuntij, & cum eis jubetur
ire. Venit, prædicat, credunt, & descendit su-
per eos Spiritus Sanctus, cum dono etiam lin- *Visiones
non
semper
expo-
nuntia*
guarum, & baptizantur. Deus non semper ma-
nifestat statim visorum intelligentiam, vel, ut
humilietur homo, & oratione impetret, vel, ut
commodiore occasione Deus rem aperiat, ut
hîc contigit, per eventum, dum accersitur
Petrus à Gentilibus, & ipso prædicante, atte-
statur Deus etiam Gentibus pœnitentiam dari.

MEDITATIONES

De B. VIRGINE.

R 5

ME-

MEDITATIO XXXIII.

*Qualiter vixerit post adventum
Spiritus sancti.*

PUNCTUM PRIMUM.

- E**vangolica vota servavit, non solitariam agens, sed communem vitam, quo alijs etiam prodesset. I. *Paupertatis* votum fecit (nisi antea fecerat) vivens ex communibus, quæ dividebantur, prout cuique opus erat, contenta tenui victu & vestitu, memor fellis & aceti, atque nuditatis Filij sui in cruce.
- I. **B. Virginis paupertas.**
- II. *Obedientiam* perfectè coluit non solum circa mandata Evangelica Filij sui, verum etiam circa omnes Petri & Apostolorum constitutiones & decreta, exprimens in seipsa vivam imaginem obedientiæ Filij sui, & sic eum in spiritu suo quasi iterum parturiens: pariat utinam illum etiam in me.
- II. **Obedientia.**
- III. *Castitatem* Angelicam perseveravit custodire. Unde meruit ab Ecclesia invocari: *Virgo virginum*, imo virginitas ipsa, cum canit: *Sancta & immaculata virginitas, quibus te laudibus efferam?* Porro ut Arca Testamenti ex lignis imputribilibus compacta, auro insuper contacta fuit, ita Virgo Mater castitati adjecit aliarum custodiam virtutum.
- III. **Castitas.**
- IV. *Inerat modestia* in omni motu, gestuque corporis, index internæ compositionis. *Parca sermonis*, non nisi necessaria, & ea paucis, sub-
- IV. **Modestia.**

submissèque proloquens : quam ei laudem tribuit Sponsus , *Sicut vitta coccinea labia tua*, Cant. 4. 31. quippe attricta, & minimè diffluentia, & charitate rubescencia *Abstinens cibi*, usquequo vivere posset, & quidni jejunaret, ablato Sponso? V.1 Abstinencia. *Vigil* semper, nisi gravante necessitate, & tunc quidem *cor ejus vigilabat*, versans mente cœlestia, quæ in vigilia tractaverat. *Sollicita* in externis obsequijs, vel divini cultus, vel commo- VI. Vigilantia. *di* proximorum, vel domesticorum. Denique Cant. 5.2 VII. Custodia cordis. *omni custodia servans cor suum, quia ex ipso vita procedit*, intenta sensibus foris custodiendis, soli Deo intus placere studens. *Solita*, inquit Ambrosius, *arbitrum mentis, non homines, sed Deum querere.* Prov. 4. 23.

PUNCTUM II.

STudium orationis & contemplationis viguerunt semper in B. Maria : sed ut aliæ virtutes, ita etiam ipsæ incrementum in dies acceperunt. 1. Aberant illa quatuor impedimenta, quæ Bernardus recenset, *culpa mordens, cura pungens, sensus egens, irruentia imaginum corporearum phantasmata*. Mala quadriga animam à Deo abducens, in quam convenit illud sponsæ: *Anima mea conturbavit me propter quadrigas.* Cant. 6. 11. Aminadab. 2. Inerant summo gradu omnes illæ virtutes, quibus tanquam alis elevatur anima in contemplationem, *Fides* mysteriorum viva, *Fiducia* in Deum magna, *Humilitas* profunda, *Charitas* ardens, *Sapientia* & reliqua Spiritus sancti 1. Sine impedimenti. 2. Quibus virtutibus oratio ferebatur.

Cant.

3. 6.

3.

4.

5.

6.
Com-
municat
quoti-
die.

sancti dona eximia : ut admirantes Angeli dicerent tunc maximè, si unquam aliàs : *Qua est ista, quæ ascendit per desertum sicut virgula fumi e aromatibus myrrha & thuris, & universi pulveris pigmentarij* ? 3. Obibat loca, ubi mysteria Redemptionis patrata fuerant, magno sensu illa recolens, & inde mirificè illustrata. 4. Continuabat orationem etiam inter labores manuum, & in somnis etiam erudiebatur, ut Patriarcha Jacob. 5. Percipiebat extraordinarios sæpe favores præ Sanctis alijs, de quibus legitur ; vel quod facie ad faciem eis loqueretur Deus, ut Moyse ; vel quod ad tertium cælum rapti, audierint arcana verba, ut Paulus ; vel quod spiritu elevati fuerint ad prænoscentia futura, ut Joannes ; vel quod gloriam Dei viderint, ut Stephanus. 6. Communicabat quotidie cum fide, reverentia, & devotione incredibili, memorans, quomodo eundem olim utero gestasset, lactasset, contrectasset, fructumque referens, qualem oportebat ex tam excellenti dispositione, qua ad communicandum accedebat.

PUNCTUM III.

Salutem
anima-
rum cu-
rat o-
rando.

Zelus gloriæ Dei, & salutis animarum. 1. Cooperabatur, ardentissimè orando, tum pro ipsis Evangelij præconibus, ut essent efficaces, tum pro convertendis, ut emollirentur, & pro ipsorum martyrum constantia, ita ut tantæ illæ primi temporis conversiones peculiariter
ipfi

ipſi acceptæ referendæ ſint. 2. Promovebat ſa-
 luteſ proximorum ipſa ejus vitæ ſanctimonia, 2. Exemplo
 ut ſtupori eſſet, & divinum quid, ſicut ait Areo-
 pagita, præ ſe ferret. 3. Juvabat etiam verbo 3. Verbo.
 doctrinæ, quando illa pro ipſis Apoſtoliſ alcius
 erat de diviniſ edoſta, & conveniebatur à re-
 motioniſ quoque partiſ, unoquoque il-
 lam videre ac alloqui deſiderante, ut affirmat
 Ignatius. Quin eſt traditio, ſicut olim ad mon-
 tana excurrit, ut ſanctificaret Præcuſſorem: i-
 ta per hoc tempus ad varia loca fuiſſe profe-
 ctam, ut Fideleſ confirmaret. 4. Patiebatur à 4. Adverſa
 Judæiſ obtreſtationeſ, ſicut ejus Filiuſ, & de patitur.
 illorum incredulitate, & aliorum lapſiſ an-
 gebatur, zelo Dei ipſam comedente.

PUNCTUM IV.

Quomodo B. Virgo operabatur. Nimiram Aug-
mentum
virtutū.
 toto conatu, ſecundum omnem virtutem
 à Deo acceptam, & quia charitas illius erat in-
 tenſiſſima, eliciebat actus intenſiſſimoſ. Porro
 Deus bene agenteſ ſtatim remunerat incremen-
 to gratiæ & charitatiſ; quo fiebat, ut proximi
 actus elicerentur duplo perfectioſeſ, atque ita
 progrediendo, fieret auctio meritorum inæſti-
 mabiliſ.

Hinc eſt quod B. Virgo perfectiſſimè imple- Dilectio
Dei in
ſummo
gradu.
Deut.
9. 5.
Matt.
6. 10.
 vit præceptum *dilectioniſ Dei ex tota mente,*
corde, anima & viribuſ. Item illud: *Fiat vo-*
luntas tua, ſicut in celo & in terra; idque in par-
 tiſ æquè ac magniſ reſ. Denique noviſ ſem-
 per

per profectibus intenta fuit, quotidie mutans fortitudinem, novásque pennas assumens, & exultans ad currendam viam. *Quam pulchri sunt gressus tui, filia Principis! progredieris quasi aurora consurgens usque ad perfectam diem.*

MEDITATIO XXXIV.

Transitus B. Virginis à vita mortali, &c.

PUNCTUM PRIMUM.

P Ræparatio per ardentia desideria videndi Deum: Nam, cum semper arsit post Ascensionem Filij, tum maximè postremis annis, cum appropinquabat tempus: nec id tædio laborum, sed puro amore Dilecti. Et quia versata erat in sacris litteris, inde seipsam magis accendebat. *Modo sibi ipsi loquens, dicebat: Heu mihi, quia incolatus meus prolongatus est! Nunc verò: Quemadmodum desiderat cervus ad fontes aquarum. Educ de custodia animam meam ad confitendum tibi. Interdum Angelis ipsam visitantibus: Nuntiate dilecto meo, quia amore langueo. Nihilominus voluntatem suam divinæ subiciebat: Desiderium habens dissolvi & esse cum Christo: parata tamen permanere in carne, si propter alios esset necessarium; quod & Paulus sentiebat, & Martinus: sed ubi appropinquare diem sensit, tum verò se totam in affectus effundens, dicebat: Fulcite me floribus*

bus, stipate me malis, quia amore langueo. Nunc Novus
 prodeant flores fragrantissimi internorum af- fervor
 fectuum, & mala pulcherrima bonorum ope- ante
 rum, quibus deficiens præ amore anima refi- mortem
 ciatur. Pudeat me illius summi boni non tan- Cant.
 gi desiderio, atque ad illud non anhelare. 2. 5.

PUNCTUM II.

QVOD debuerit mori: nam etsi ab originali Cur mo-
 labe fuerat præservata, non ideo à debito ri debuit
 moriendi. Etenim statutum est hominibus se- Heb. 9.
 mel mori; & Filius ejus mortuus est, supra quem 27.
 non convinciebat illam esse. Et experiri ac vin-
 cere debuit ad majus meritum illam mortis dif-
 ficultatem, eo quod *nolumus spoliari, sed super- 2. Cor.
 vestiri*: atque in ea etiam re exemplum no- 5. 4.
 bis relinquere, quo fidentius eam interpellare-
 mus. *Maria, mater gratia, mater misericordia,
 tu nos ab hoste protege, Es hora mortis suscipe.*
 Fuit proculdubio denuntiata ipsi hora dormi- Mortis
 tionis, & quidem per Gabrielem Archange- hora ei
 lum, qui secundò eam salutaverit: *Ave Maria denun-
 gratia plena, Dominus tecum*, simulque expo- tiata.
 fuerit, quanto ejus desiderio tenerentur omnes Ps. 121. 1
 cœlites. Quis valeat concipere, quanto fuerit
 gaudio perfusa? *Letata sum in his quæ dicta
 sunt mihi in domum Domini ibimus.* Et sub-
 misit se divinæ dispositioni: *Ecce ancilla Do-
 mini, fiat mihi secundum verbum tuum.*

Ad hæc voluit Christus, ut Matris discessui Apосто-
 Apostoli interessent, ad illius honorem, & ipso- lorum
 rum præ-
 sentia.

rum solatium, quos solata est, & benedictione sua impertijt, precata Deum pro illis : con-
 venerunt autem sub id tempus, Deo mirabiliter e-
 os transferente.

PUNCTUM III.

Christus
 moritu-
 ra ap-
 pareret.
Cant. 2.
 10.
 Gaudiū
 B. Virg.
 viso Fi-
 lio.

EXpiranti adfuit Filius cum multo Angelo-
 rum comitatu, invitans ad migrandum si-
 milibus verbis : *Surge, propera amica mea, for-
 mosa mea. & veni. Jam hyems transit, imber
 abiit, & recessit. Veni de Libano, ab excelso cul-
 mine perfectionis quam tenuisti. Veni, corona-
 beris.* Ad Filij conspectum supra quam cogi-
 tari potest, exhilarata, & memor horæ qua Fi-
 lium viderat expirantem, Fili, inquit, *in manus*

Mors
 ejus pre-
 tiosa.
 1.
 2.
Luc. 2.
 35.

tuas commendo spiritum meum. O verè pretio-
 sa mors in conspectu Domini ! 1. Quia non
 morbus, aut ægritudo, sed amoris vis animam
 eduxit è corpore, deficientibus viribus. 2. Quia
 sine doloris sensu separata est anima, ita Chri-
 sto providente, pro doloribus acerbissimis quos
 in ipsius morte apud crucem sustinuerat, quan-
 do *ejus animam pertransiit gladius.* Sed & gau-
 dium ex præsentia Filij, & ex amoris magnitu-
 dine, ademerat omnem ex disjunctione animæ
 à corpore doloris sensum. Ut in eam præcipuè

Sap. 3. 1.
 3.
Apoc.
 13.

illud conveniat : *Iustorum anima in manu Dei
 sunt, & non tanget eos tormentum mortis.* 3. Quia,
 si beati mortui, qui in Domino moriuntur, quod
 opera illorum sequuntur illos : quam beata fue-
 rit mors Virginis, quam tot tantaque comita-
 ban-

bantur merita? Verè Virgo prudentissima, Luc. 1. 26
quam Dominus vigilantem invenit, & affluen- 45.
tem oleo. Moriatur anima mea morte iusto- Num.
rum; & fiant novissima mea hujus similia. 23. 10.

PUNCTUM IV.

FUnus ejus gloriosissimum fuit. Elata est, Funus S.
tum Apostolis, aliisque discipulis deducen- Virginis
tibus, hymnosque divinitus inspiratos in eam defertur
concinentibus, tum Angelorum choris eandem comi-
celebrantibus. Patrata sunt ad ejus sepulchrum tantibus
miracula, & Apostoli mira suavitate cœlitus per- Angelis.
fusi de gloria suæ Magistræ, & quod eam nacti
essent advocatam apud Filium.

MEDITATIO XXXV.

Glorificatio animæ B. Virginis.

PUNCTUM PRIMUM.

I ntroductio animæ in cœlum empyreum. Id
quamvis momento peractum est, licet per
partes contemplari. 1. Exeuntem animam Chri- Ample-
stus complexu suo excepit, & qui hactenus eam xus Ma-
leva sub capite ejus quasi sustentaverat, nunc tris &
plexatur dextera: hoc est, quam foverat con- Filij.
templatione operum mirabilium Dei (præfer- Cant. 23
tim in assumpta carne) nunc complet clara sui 6.
visione. Tunc dixit B. Mater: Inveni quem c. 8. 3.
diligis anima mea, tenui eum, nec dimittam. Cant.
3. 4.

Tom. II.

S

2. Effusi

2. Effusi obviam Cœlites salutant, gratulan-
 tésque deducunt, Gabriele præcinente: *Ave*
gratia plena, Dominus tecum, benedicta tu in
mulieribus. Quin ego me illis misceo, & pari-
 ter occino: *Tu gloria Jerusalem, tu lætitia Isra-*
el, tu honorificentia populi nostri, quia fecisti viri-
liter, & confortatum est cor tuum, eo quod ca-
stitatem amaveris, ideo eris benedicta in æter-
num.

3. Non Angelorum manibus portatur, ut *Læ-*
zarus in sinum Abrahe, sed ipsius Christi red-
 dentis ei vicem, quod olim infans fuisset in ul-
 nis ab ea gestatus: quod ut insolitum, mirantes
 Angeli, dicunt: *Quæ est ista, quæ ascendit de*
deserto, delicijs affluens, innixa super dilectum su-
um? Sic ovans ingreditur cœlum empyreum,
 adblandientibus ipsi divinis Personis. Pater
 excipit, uti filiam dilectam, Filius ut matrem,
 Spiritus S. sicut sponsam. Quales ibi sen-
 sus? Excedit hoc cogitationes mortalium. Ad-
 sectabor euntis vestigia, Relinquam desertum
 hujus mundi, pro nihilo habendo ejus volupta-
 tes & commoda. Progrediar innixus Deo, non
 meis viribus, *ad anteriora me extendens.*

PUNCTUM II.

Essentia-
 lis glo-
 ria B.
 Virgin.
 Luc. 6.
 38.

Magnitudo gloriæ animæ Mariæ æstimari
 potest ex eo, quod omnibus justis dicitur,
Mensuram bonam, & confertam, & cogitantes
dabunt in sinum vestrum: qualem igitur Dei
 Matri? Item ex eo, quod *quæ mensura mensi fue-*
ritis,

vitis, remetietur vobis. At quali Beata Virgo mensa est: quæ sic amavit, sic vixit, talia per- tulit? Novit sola ipsa, quæ accepit, quantum acceperit: supra Cherubim videt: supra Se- raphim amat: satiatur à torrente deliciarum præ omni spiritali creatura, quæ Deum ipsum lactaverat, quæ ejus causa calicem passionis amarissimum hauserat. Quid non ei rependit Filius, alioqui solitus nec frigidæ haustum in- donatum relinquere?

PUNCTUM III.

EXaltatio & coronatio B. Virginis. I. Exal- tata est supra novem choros Angelorum, & collocata in throno ad dexteram Filij, multò dignius, quàm Salomon matrem suam, similiter collocavit. Huc spectavit David: quando ait: *Astitit Regina à dextris tuis investita deaurato, circumdata varietate*: Nam sicut Christus à dextris Patris sedere dicitur (quod præ omni- bus post Deum emineat) ita Maria à dextris Fi- lij, quod excellat omnes alias creaturas: quan- to videlicet gloriosius est nomen Matris quàm servi. Vestis ejus aurea, & omni distincta va- rietate: quia cæterorum omnium gratias, & prærogativas in unam illam simul Deus con- tulit: sicut de prævaricatore Angelo dicitur: *o- perimentum ejus fuisse omnem lapidem precio- sum.*

I.
Corona-
tio B.
Virginis

*Ps. 44.
10.*

*Ex. 28.
12.*

II. Multiplici corona decorata est à sacro-
S 2 san-

II.

Corona-
ta à SS.
Trinita-
te.
Ps. 8. 5.

sancta Trinitate. A Patre accepit coronam potestatis supra omnes creaturas post Christum, ut ei etiam conveniat : *Constituisti eam super opera manuum tuarum.* A Filio coronam sapientiae, quæ deceat advocatam omnium, ut omnibus prodesse queat. A spiritu sancto coronam charitatis, qua zelet ardentissime pro omnibus.

III.
Tres
laureolæ

III. Donata est tribus laureolis, *Virginitatis, Martyrij & Magisterij*: nam fuit Virgo Virginum, Regina Martyrum in Christi passione sustinenda, & Magistra Apostolorum : Atque ita tulit fructum trigessimum cum Virginibus, sexagesimum cum Doctoribus, centesimum cum Martyribus.

IV.
Corona
stellarum
duode-
cim.

Prov.
31. 29.
Cant.
3. 11.
Luc. 1.
46.

IV. Accessit corona *stellarum duodecim*, quia una omnium virtutum, quarum alijs alij Sancti floruerunt, simul omnes coronas reportavit. *Multa videlicet, filia congregaverunt divitias, ut supergressa es universas. Egredimini ergo, & videte Matrem Salomonis in diademate quo, coronavit eam Filius ejus in die solemnitatis & latitiae.* Tunc illa vetus instauravit canticum : *Magnificat anima mea Dominum, quia fecit mihi magna, qui potens est.*

ME.

MEDITATIO XXXVI.

Assumptio in corpore.

PUNCTUM PRIMUM.

CAro ejus in sepulchro non vidit corruptionem. 1. Ob gloriam Virginitatis, ut, quæ caro Virgo pepererat, incorruptione donaretur. 2. Ob animæ puritatem ab omni profus labe, cujus habitaculum debuit ita honorari. 3. Quia Christi caro de carne illius erat, unde decuit ut sicut Christi caro, ita Matris non corrumpetur.

Corpus
B. Virg.
incor-
ruptum.
1.
2.
3.

PUNCTUM II.

CUr resuscitari debuit. 1. Ut expleret innatum desiderium animæ illius sanctissimæ, resumendi corpus: Nam pro amore singulari, quo Matrem prosequabatur, id ei præstare conveniebat. 2. Ad spem nobis faciendam, seu confirmandam futuræ resurrectionis. 3. Ut nomen ei servaretur Matris, quod in animam separatam non convenit, & ut pro nobis interpellando exhibere posset ventrem & ubera, quæ Dominum portaverunt & lactaverunt, quin & corpus, unde ipse Christus suum accepisset. Ita Christus Patri ostendit cicatrices, &c.

Resurre-
ctionis
B. Vir-
ginis
causæ.
1.
2.
3.

S 3

PUN-

PUNCTUM III.

Quomo- **A**sumptionis modus, qualis olim elevatio
do as- **A**rcæ testamenti, cum hymnis, & canti-
sumpta. cis Angelorum, inter manus Cherubim ac Se-
raphim, excipiente illum Christo in empyreo
cælo, cui per hoc accessit alterum luminare
majus, ipso cælo splendidius. Quæ omnium
gratulatio, quæ exultatio Virginis, quæ actio-
nes gratiarum quanta celebritas!

MEDITATIO XXXVII.

*De humilitate B. Virginis, quæ me-
ruit ita exaltari.*

Eph. 4. 9. **Q**uod ascendit, quid est, nisi quia & descen-
Actus **dit**? Verba sunt Pauli de Christo, & pos-
humili- sunt aptari B. Virgini, quod eo exaltata est su-
tatis B. per omnem creaturam, quia se humiliavit infra
Virgin. omnem. Corona duodecim stellarum respon-
det totidem insignibus ejus actibus humilita-
tis.

Porro est quædam humilitas erga Deum;
quædam erga alios.

PUNCTUM PRIMUM.

Primus actus est occultare dona, nec nisi
Occulta **1.** merâ necessitate gloriæ Dei, aut salutis pro-
re dona. ximi urgente, ullum indicium dare; quia, ut di-
cit Gregorius, *spoliari vult, qui publicè thesau-
rum portat.* Illud Isaïæ commendatum habeat
humi-

humilis : *Secretum meum mihi secretum meum* *Is. 24. 6.*
mihi : inculcat bis, ob rei necessitatem. Hoc ita
executa est B. Virgo, ut mysterium conceperit
Verbi, nec dilecto sponso Josepho indicave- *Cant.*
rit. Erat omnino *hortus conclusus, fons si-* *4. 12.*
gnatus.

Hinc nascitur *secundus* actus, ut horreat lau- *2.*
dari : nam, vel non agnoscit in se causam lau- *Odisse*
dis, & tunc velut indebitam averfatur ; vel si *laudes.*
subest, metuit complacentiam ; &, ne sic re- *Luc. 1.*
cipiat mercedem suam. Hinc B. Virgo, cum *29.*
salutaretur à Gabriele tam honorificè, turba-
ta est.

Tertius similis, ut, si contingat manifestari, *3.*
totam laudem, velit esse Dei : *Non nobis Do-* *Deo dat*
mine, non nobis, sed nomini tuo da gloriam : & *gloriam*
studeat ut similiter ab alijs laudetur Deus. *Ps. 113.*

Magnificate Dominum mecum. Exultent, qui *Ps. 33. 4.*
volunt justitiam meam, & dicant semper : Ma- *Ps. 34.*
gnificetur Dominus. Ita B. Virgo, cum Elisa- *27.*
betha propalasset mysterium concepti Verbi,
prorupit in laudes Dei, & sui abjectionem.

Magnificat anima mea Dominum, quia respexit *Luc. 1.*
humilitatem ancilla sua. *46.*

PUNCTUM II.

HUmilitas versus Deum. *Quartus* ergo a- *4.*
ctus, cum à Deo evehimur, præoptare infi- *Elegit*
ma, & recumbere in novissimo loco. Ita, cum *objecta*
fieret Mater Dei, voluit esse ancilla, & in Beth-
leem stabulum elegit.

S 4

Quintus

5. Subjectis ris ordinationibus, quando etiam jure quis posse legibus. set eximi, ac licet sibi inde aliquid decedat: & nolle gaudere privilegijs. Ita B. Virgo implevit legem Purificationis, sicut Filius Circumcisionis, cum neuter lege teneretur, & inde nota contraheretur peccati.

6. Submittere se inferioribus. *Rom. 12. 10. 1. Pet. 2. 13.* *Sextus*, etiam æqualibus & inferioribus se submittere, credendo prima loca, & præveniendo eos honore quod suadet Paulus: *Honore invicem prævenientes*: & in humilitate superiores sibi invicem arbitantes. Et Petrus: *Subjetti estote omni humana creatura propter Deum*. Hinc B. Virgo detulit Elisabethæ honorem, visitando, salutando, & ubique id agebat.

7. Servire alijs. *Matt. 20. 28. Marc. 6. 3. Ioan. 23. 5.* *Septimus*, obsequia etiam humilia exhibere alijs, sicut *Filius hominis non venit ministrari, sed ministrare*: & exercuit *fabrilem artem*, inde victum parans. Denique *lavit pedes discipulorum*. Non secus ejus Mater ancillabatur domi, ministeria omnia obiens.

8. Recusare dignitates. *Octavus* præcedenti affinis, recusare functiones, & munia honorifica. Idcirco B. Virgo semper delituit, nunquam palam docuit, nec ulla fecit miracula.

PUNCTUM III.

9. Libenter esse pauperem. *Spectatur etiam humilitas in humilitationibus ferendis, vel ultro exercendis. Unde existit actus novus, cum quis libenter habet, quod tractetur, ut pauper, & abjectæ conditionis*

nis homo. Ut talis B. Virgo in Bethleem ex-
clusa est hospitio, ut diversari, *in stabulo* debue-
rit: & in Purificatione non agnum, sed *colum-* Luc. 2. 7.
bas offerre voluit, quod erat pauperum. 24.

Decimus, in ferendo ignominiam, & con- 10.
temptum cum silentio. Ubi sunt gradus. 1. Patien-
Cum nobis evenit tale quid ob culpam no- ter fer-
stram. 2. Cum absque culpa, & per falsa testi- re igno-
monia. 3. Quando per calumniam, propter o- minias.
pus, unde laudari debueramus. 4. Cum susti-
nemus non ab inimicis tantum & alienis, sed à
fratribus & conjunctis, ut Christus in passione:
& cum eum cognati quasi *furiosum* vincire vo- Marc. 3.
luerunt. Similia per occasionem Christi Ma- 21.
ter ferre debuit, maximè propter Filium.

Undecimus, cum pace cordis & serenitate 11.
vultus tolerare reprehensiones, punctiones, & Ferre re-
insulsa responsa à quocunque. Tulit B. Virgo prehens-
nonnunquam à Filio minus placidas in speciem siones.
responsiones, ut illic: *Quid est, quod me qua-* Luc. 2.
rebatis? Et quid mihi & tibi est, mulier? Et, 49.
Qua est mater mea, & qui sunt fratres mei? In Jo. 2. 4.
quibus nec culpa suberat Virginis, nec offensio Matt.
Filij: sed documentum mysterii, & quedam 12.
probatio virtutis.

Duodecimus actus est, non se subtrahere, 12.
cum ij, qui nobis conjuncti sunt, contemptum Partici-
aut calumniam patiuntur, quasi nolimus vide- pem se
ri ex illis esse, ne participemus simul incom- facere
modum confusionis. Non ita B. Virgo, quæ injuria-
cruci astitit, matrem se professa tam ignomi- enarum,
nio-

niosè crucifixi, eoque nomine à furentibus Judæis appetita contumelijs. Itaque B. Virgo perfectè implevit illud Sapientis consilium :

Eccel. 3. 10. Quanto major es, humilia te in omnibus, & coram Deo invenies gratiam.

MEDITATIO XXXVIII.

De devotione erga B. Virginem.

PUNCTUM PRIMUM.

Hanc devotionem conciliare possunt multa. **I.** Quod sanctissima Trinitas præ cæteris omnibus, tam hominibus, quàm Angelis amat hanc Virginem, tanquam illis omnibus sanctiorem. Unde æquum est à me etiam summè amari post Christum, ac de illius sanctitate, bonisq; excellentibus gaudere, eique gratulari, ac Deo gratias agere.

II. Quòd sit Mater Christi Domini, & ab eo summè dilecta: qui proinde vult eam ab omnibus amari & coli pro tam excellenti dignitate. Ac si de quibusvis pauperibus idem Dominus dixit: *Quòd uni ex his fratribus meis minimis fecistis, mihi fecistis*: quanto magis, quod Matri suæ delatum fuerit, quasi proprium reputabit?

III. Quòd sit Mater omnium nostrum, & quidem amantissima nostri, & indulgentissima: debetur autem matri amor, & præsertim tali, ac tantæ. Imitabor Joannem, cui cum à Domi-

Domino dictum fuisset: *Ecce Mater tua, cu-* Ioan.
pide illam in sua accepit: pro magna felicitate 19. 27.
habens, quod inservire ei posset,

IV. Quòd ab ea accipiamus multa bona: IV.

Nam *assiduè orat pro populo, & universa sancta* Mate.
civitate, hoc est, Ecclesia; multò magis, quàm 15. 14.
Jeremias faciebat. Deinde, non solùm repræ- Quia be-
sentat Filio petitiones suorum clientum; sed gna- nefica.
ra necessitatum, prævenit orationes, ut in nu-
ptijs innuens Filio. Vinum non habent. Præ- Ioan.
terea est potens ad impetrandum, & quia soli 2. 3.
misericiendi est intenta, per eam faciliùs con-
tingit impetrari à Filio, ut ait Anselmus, quàm
si ipse Filius rogetur, qui cùm justitiæ quoque
ratione habeat, ut iudex abuit interdù ob de-
merita nostra, quæ Matri supplicanti libenter
largitur. Accedit, quod (ut idem dicit Ansel-
mus) devotio erga Dei Matrem quoddam est
peculiare electionis signum: eo nimirum, quod
illa circa suos devotos valde sollicita sit & in-
tenta, ut à peccatis præserventur: dum ipsi
respondere velint gratiæ. Denique est omni-
um mortalium, in qualibet necessitate singu-
lare perfugium. Ille solus, inquit Bernardus, ò
Virgo beata! tuas laudes sileat: qui te fideli-
ter invocatam senserit unquam in suis necessita-
tibus sibi defuisse: quasi dicat fore neminem.
Quis ergo non amet te, beata Mater? quis non
ambiat tuus esse? Age: In Jacob inhabitata, & in Eccl. 24.
Israel hereditare, & in electis tuis mitte radices. 13.

PUNCTUM II.

1.
Cultus
hyper-
dulciæ.

QVOD Spiritus Sanctus singularem erga B. Virginem totius Ecclesiæ devotionem inspiraverit, quæ apparet. 1. in genere cultus eidem exhibiti, qui vocatur *hyperdulcia*, supra cultum aliorum Sanctorum, infra divinum. Unde etiam compellat eam peculiaribus titulis: *Mater misericordiæ, vita, dulcedo, & spes nostra!* Petit etiam ab ea quæ muneris divini sunt: *Solve vincla reis, profer lumen cæcis mala nostra pelle, bona cuncta posce: & Jesum, fructum ventris tui, nobis ostende.* Nam pro gratia, qua pollet apud Filium, velut in potestate sua habere omnia existimatur. 2. Apparet generalis devotio ex tot templis, tamque magnificis in illius honorem extructis, & tot ejus imaginibus piè dedicatis ac sumptuosè ornatis, approbante cœlitus Numine per innumera miracula: necnon ex Ordinibus integris Religiosorum sub ejus nomine militantibus, totque alijs militantibus, totque alijs Sodalitatibus eidem consecratis, quin & regnis totis.

2.
Templa
ædifi-
cantur
B. Vir-
gini.

3.
Festa
multa B.
Virg.

3. Ex solenni frequentique memoria, qua colitur in Ecclesia, tot diebus festis institutis per menses ferè singulos, ac hebdomadatim in sabbatis, proprio item de Virgine officio ad recitandum omnibus proposito cum Indulgentijs, & quotidie terno ad salutandam Virginem signo publicè dato, Psalterio Virginis, & Corona in usum receptis, officium Canonicum haud aliter

aliter ritè claudendo, quam Antiphonâ ad Virginem: præter alia complura pia erga illam devotionis exercitia. Qui certè sensus totius Ecclesiæ tam generalis & propensus mirè commendatam reddit devotionem erga sacratissimam Virginem Dei matrem.

De modis recitandi Coronam B. Virginis vel Rosarium.

Principio accersenda est ante oculos divina præsentia: exhibitâque intima reverentia, pe-tenda est gratia hoc obsequium dignè & fructuosè perficiendi &c.

II. Deinde dirigenda intentio ad honorem divinæ Matris, & gratiarum actionem pro acceptis beneficijs, & pro impetrandis novis; & denique ad satisfactionem pro peccatis, quæ ultima pars cum applicatur alicui, alij nihilominus priores semper locum habent.

III. Deinde percurrenda est unaquæque decas attentione adhibita ad verba singula: non solum ut rectè pronuntientur; sed ut bona aliqua cogitatio sensusque eliciatur. Post unamquamque verò decadem interponenda est brevis meditatio, velut condimentum, & excitementum devotionis, quæ triplex esse potest: atque inde tres modi recitandi coronam, sive Rosarium, existunt.

I. Sumi potest salutatio Angelica in tot particulas divisa, quot sunt decades in corona que ad singulas decades interponi debet una ex

I.

Quid faciendum

ante recitationem

Rosarii.

II.

Intentio

III.

Recitatio

at-

tenta.

I.

Modus

saluta-

tionis

Angelici

par-

ca.

ca.

ca.

ca.

ca.

ca.

ca.

ca.

ca.

ca.

ca.

ca.

particulis meditanda : quòd fiet juxta modum orandi traditum in introductione totius compendij. Aliàs adhibenda erit Oratio Dominica in petitiones distributa similiter secundùm decades, deque singulis meditandum, sicut p. 3. Medit. 14. ostenditur. Juvat etiam variare, cantico Virginis, *Magnificat* secundùm versiculos distributo post quamlibet decadem : de quo p. 2. Medit. 12.

II. II. Modus vix differt ab isto, nisi in materia
 Cum 15. meditandi : nam sumuntur quindecim mysteria
 mysteri- B. Virginis : quorum quinque dicuntur gau-
 is B. diosa : *Visitatio, Nativitas Christi, Presenta-*
 Virg. *rio, Inventio in templo.* 5. dolorosa : *Oratio*
Christi in horto, Flagellatio, Coronatio, Bajula-
tio crucis, Crucifixio: 5. gloriola : *Resurrectio,*
Ascensio, Adventus Spiritus sancti, Assumptio
ipsius Virginis, Coronatio ejusdem : quæ quoni-
 am sunt quindecim, conveniunt Psalterio B.
 Virginis, quod quindecim constat decadibus :
 ac ita post singulas potest unum mysterium in-
 terponi, meditando. Nec opus est continuare
 totum Psalterium decurrere ; at sufficit per
 partes. Imò, si libeat in uno mysterio post plu-
 res decades hæere, commodè fit. Quia lice-
 bit, præter dicta mysteria, subinde alia interpo-
 nere, velut *Circumcisionem Christi, Adorationem*
à Magis, fugam in Ægyptum, & reditum : sed &
 ipsius Virginis *Conceptionem, Nativitatem, &*
Præsentationem. Porro modus circa ista medi-
 tandi est, qui solet, cum ex professo tractantur

in oratione, eliciendo documenta, & affectus, & semet per colloquia excitando, nisi quod carptim hoc loco, non exactè ista fieri possunt.

Tertius modus, ut virtutes B. Virginis sint materia interponendæ meditationes. Ubi heroici actus singularum in B. Virgine expendendi erunt, deinde mei defectus circa easdem, denique ferventia proposita concipienda meliorum.

III.

Cæterum isti modi diuturnius requirunt tempus, nec videntur subvenire tædio, quod ex e-
jusdem precationis tam frequenti repetitione concipi solet, nec juvare attentionem circa verba ipsa, cum decurritur decas. Quare, cum difficile sit, & non necessarium inhærere semper verbis, consuleretur difficultati, & tempori parceretur, præsertim ab hominibus occupatis, si inter ipsam recitationem cujusque decadis voluerent mente mysterium illud, conando affici. Tenebit autem quisque modum, quem sibi utilissimum sentiet. Porro illi modi tres utiles videntur, maximè illis, qui ægriùs meditantur, & tamen vellent conari: nam per eam alternationem orationis vocalis, & aliqualis meditationis, vitabunt fastidium, & ex alterutro aliquatenus afficientur, & quasi manu ducentur ad meditando.

Modus
cum vir-
tutum
B. Virgæ
medita-
tione.

ME-

MEDITATIO XXXIX.

Pro Festis Sanctorum.

Aliqua puncta generalia sunt, quæ
aptari facile poterunt.

PUNCTUM PRIMUM.

1. **E**lectio, & illius exequendæ mo-
Electio Sancto-
rum.
Rom. 8.
29.

Æ dus, ac ratio, quam significat Paulus illis
verbis: *Quos predestinavit, hos & vocavit; &*
quos vocavit, hos & justificavit; quos autem ju-
ustificavit, illos & glorificavit. Prima igitur est e-
lectio gratuita ante mundi constitutionem, ut es-
sent *Sancti, & immaculati in conspectu Dei*: ut
in eis ostenderet divitias gloriæ suæ: nam cum
id omnibus, qui salvantur, conveniat, præcipue
illis, quos Deus mirificare voluit etiam in ter-
ris.

2. **V**ocatio. Secunda est *Vocatio*, quæ varia exitit in di-
versis Sanctis, & habuit semper aliquid singula-
re, quod in unoquoque erit observandum.

3. **J**ustificatio. Tertia est *Justificatio*, ubi consideranda sunt
specia liadona cujusq; & insignia sanctitatis. A-
gendæ porro erunt Deo grates pro donis in eos
collatis, gratulandumque ipsimet, nobis autem
ex imitatione fructus colligendus.

4. **G**lorificatio. Quarta est *Glorificatio*, ubi recoli poterit pre-
tiosa illorum mors, & transitus ad beatam æter-
nitatem.

PUN-

PUNCTUM II.

Quomodo responderint gratiæ Dei sibi com-
 municatæ, exequentes illud: *Si quis vult ve-*
nire post me, abneget semetipsum: tollat crucem
suam, & sequatur me. Ubi continentur tria: *Sancto-*
rum
Abnegatio sui, gestatio crucis Dominicæ, seque-
la Christi in quibus Sancti excelluerunt. *mortifi-*
Ab-
negatio est mortificatio carnis, & appetitionum. *ficatio.*
 In hac excelluerunt Sancti, nam si aliquando in *Matt.*
 peccato vixerunt, post conversionem acri pœ- *16. 24.*
 nitentia vindicarunt: quod si ab initio præ-
 venti gratia fuerunt, nihilominus contenderunt
 carnem domare, & subjectam spiritui reddere,
 & leves etiam culpas severè castigare: *Carnem Gal. 5.*
suam crucifigentes cum vitijs, & concupiscentijs. *24.*
 Nec modo appetitiones circa illicita frænarunt,
 verum etiam circa concessa, ut violenter cælum
 raperent.

Bajulatio autem crucis in laboribus pro Dei
 gloria fortiter subeundis, difficultatibus supe-
 randis, atque adversis tolerandis præcipuè spe-
 ctatur.

Denique *sequela Christi*, in studio illum i-
 mitandi, & voluntatem illius accuratè implen- *Imitatio*
 di, consistit. Ex quibus colligam confusio- *Christi.*
 nem mei ipsius, & proficiendi desiderium.

PUNCTUM III.

Quibus favoribus Deus illos affecerit. Huc *Libera-*
 pertinent *visiones, revelationes, gratia sa-* *litas Dei*
Tom. II. *T* *nita-* *in San-*
cto.

nitatum, operationes virtutum, aliâque extra ordinem communem. Deinde in ipsa morte peculiaris visitatio divina, aut Angelorum, & prægustatio cœlestis suavitatis; post mortem autem honores publici decreti, & veneratio eis exhibita à Potentatibus qui eos olim despexissent. Præterea in die judicij honorificatio, & exaltatio, præter id quod intrinsecùs latet.

PARS